

DOMOLJUB

ŠTE V. 22.

V LJUBLJANI, DNE 31. MAJA 1933

LETO 46.

Cena 38 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izlaja vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljuba«; naročnina, reklamacije in inserati Upravištvu »Domoljuba« v Ljubljani.

Telefon uredništva: 2549

Telefon uprave: 2992

Dva predloga za omiljenje denarne stiske

Eno od vprašanj, ki se danes najbolj razmotrivajo, je vprašanje, kako zopet upostaviti obtok denarja. Le preveč je znano vsem vlagateljem, da ne morejo pri denarnih zavodih dvigniti denarja kot bi želeli, včasih pa da ne dobijo sploh ničesar. Čitatelji »Domoljuba« vedo, da tega niso krivi denarni zavodi. Vsak namreč, kdor je vložil denar v denarne zavode, je hotel imeti obresti. Zato je vsaka posojilnica naložila denar naprej, da je obresti nesel. Deloma je šel denar naravnost v kmetiška posojila, deloma je bil naložen naprej. Tisti, ki je bil naložen naprej, je bil spet porabljen za razna posojila na raznih krajih. Povsod je veljalo, če se hoče plačati obresti, jih je treba tudi dobiti. Danes v tej strahoviti gospodarski stiski pa ni mogoče izterjati teh posojil naenkrat nazaj. Tudi zakon varuje kmeta in varuje razne trgovce, obrtnike in industrije, da se ne more od njih izterjati na hitro denarja. Tako je torej nastal ta strašen zastoj v denarnem prometu. Tisti, ki so v resnični stiski in tisti, ki se samo boje za denar, danes vprašujejo, kaj bo in kako bo.

Točnega odgovora, kako se bodo te razmere razvile, ne more dati nihče. V naslednjem hočemo pojasniti samo, kar se je v zadnjem času govorilo in pisalo o poskusih, kako zopet denarnim zavodom dati na razpolago potrebne vsote, da morejo vlagatelji denar dvigati. Pri ministrstvu za trgovino je sestavljena posebna komisija, ki naj bi našla način, kako obnoviti zastoji obtok denarja. Tej komisiji sta predložena zlasti dva načrta. O teh dveh se je v zadnjem času silno veliko govorilo in iz teh dveh načrtov so tudi nastala mnenja novem denarju.

1. načrt je načrt bivšega pomočnika finančnega ministra Plavšiča. On pravi, na kratko povedano, takole: Če hočemo obnoviti obtok denarja, moramo dati nova denarna sredstva. Ta novi denar pa mora imeti neko podlago. Taka podlaga naj bi bila kmetiška posestva. Kot je denar Narodne banke, ki je sedaj v obtoku krit z zlatom, tako podobno naj bi bil novi denar krit s posestvi. Izpeljalo pa naj bi se tako: Vse kmetiške dolge v celi državi naj bi prevzela država ali pa kaka državna banka. Ta bi se vključila na kmetiška posestva namesto denarnih zavodov, ki so sedaj vključeni. Plavšič računa, da bi bilo takih kmetijskih dolgov v celi državi okrog 4000 milijonov. Za toliko bi se izdalo novega posebnega denarja. Tako bi denar spet prišel v de-

narne zavode, ker bi ti dobili povrnjene kmetiške dolge. Kmetje bi bili dolžni državi ali državni banki in ne več zavodom in drugim posojilodajalcem. Odplačevali bi potem kmetje ta dolg državi z davki skozi 25 let in sicer bi odplačevali vsako leto 5%; 4% na odplačilo dolga, 1% pa za razne stroške. To je torej en načrt, ki bi denarni obtok gotovo zelo poživil.

Drugi načrt je načrt gospodarskega strokovnjaka Belina. On je predlagal, naj bi država sama prevzela sedanje bankovce Narodne banke po 100 Din kot svoj denar, podobno torej kot je državni denar drobiž po dinarju ali pa srebrn drobiž. Takih bankovcev je okrog 1800 milijonov. Sedaj je v obtoku okrog 4500 milijonov vseh bankovcev Narodne banke. Ti so kriti 35% z zlatom. Če bi torej od teh 4500 milijonov prevzela država 1800 milijonov, bi se kritje Narodne banke silno dvignilo. Ker pa je po zakonu potrebno le 35% kritje, bi lahko Narodna banka izdala na novo 1800 milijonov bankovcev, ne sicer po 100 Din, ker ti bi bili državni, ampak novih bankovcev po 1000 Din. Tako bi se obtok denarja pomnožil.

Oboje, kar smo navedli, sta seveda samo načrta. Nekateri zagovarjajo misel, naj bi se

oba načrta izpeljala. Prepričani so, da bi se tako gospodarstvo poživilo in bi spet bilo dovolj denarja na trgu in bi tudi denarni zavodi znova lahko mirno delali, kot so poprej.

Ne vemo, če bo kateri gornjih predlogov od uvodoma imenovane komisije sprejet. Ni namreč treba zakrivati, da imata ta dva načrta tudi svojo slabo stran. Nobeden od teh dveh načrtov namreč sam od sebe še ne odpravi glavnega vzroka sedanjega denarnega stiska, t. j. splošnega nezaupanja. Za zaupanje je namreč treba več kot samo papirnatih zakonov in papirnatega denarja. Ponavljamo torej h koncu, da se kdo ne bo preveč varal, da ni še nič gotovega, kako bo našla država izhod iz denarne stiske, v kateri se nahajajo veliki deli države, da pa se delajo načrti in poskusi. Moramo pa ob koncu tudi ponovno poudariti da je poglavitna stvar tudi v gospodarskem življenju, da človek ohrani mirno kri. Zlasti je skrajno neumno, če kdo danes zaradi denarne stiske napada tiste, ki niso tega prav nič krivi. Kadar je hudo, nič ne pomaga, če bi drug drugega grizli. Škoda je na ta način le še večja. Dvoje je, česar ne smemo nikoli pozabiti: Prvo: z združenimi močmi, s hladnokrvnostjo se da tudi težke čase najlažje prebroditi, drugo pa je, da za težkimi časi vedno pridejo boljši, kot pride za dežjem zopet sonce.

Dva občinska proračuna

Na Dolenjskem je mala občina, ki ima 109 hišnih števil in šteje 513 duš. Ta občina je imela leta 1931 te dohodke:

Dozdevni davek prejšnj. leta	500 Din
Gospodarstvo (lov)	1.600 »
Pristojbine	200 »
50% doklada na neposr. davke	9.571 »
Naklada na vino	2.050 »
Naklada na pivo	250 »
Naklada na špirit in žganje	3.000 »

Skupaj 17.171 Din

Izdatki pa so bili sledeči:	
Celotna uprava	3.000 Din
Redarstvo	1.050 »
Javna dela	2.000 »
Zdravstvo	550 »
Drugi stroški	811 »
Šolstvo (kurjava, stanovanje učiteljstva, šolske potrebščine)	7.877 »
Kmetijstvo	600 »
Izredni stroški	500 »

Skupaj 16.388 Din

Po Hrvaškem so velike občine. Štejejo 7 do 12.000 duš. Človek bi mislil, da se uprava pri velikih občinah poceni. Toda temu ni tako. Imam pred seboj proračun občine, ki šteje 7000 duš.

Dotična občina ima:

bilježnika (tajnika), ki dobiva	21.600 Din
občinski blagajnik prejema	21.600 »
pisarniški pomočnik vleče	18.000 »
občinski stražar ima plače	7.000 »
pisarniške potrebščine znašajo	12.000 »
kurjava sob v obč. hiši zahteva	9.000 »
popravila pri občinski hiši so proračunjena na	2.000 »
vsi nastavljeni bodo dobivali svoječasno pokojnino, zato mora plačati občina v pokoj. sklad	12.000 »
potni pavšal za uradnike je	10.000 »

torej znašajo samo upravni stroški 113.200 Din

Za upravne stroške pride v hrvaški občini na eno glavo letno 16 Din, v mali dolenjski občini pa 8 Din. In ljudem ni v hrvaški občini

RAZGLED PO SVETU

Zveza štirih velesil

Da bi se ohranil evropski mir — vsaj g. Mussolini tako pravi — so pred tedni v Rimu pogruntali načrt zveze štirih velesil: to bi bile: Anglija, Francija, Nemčija in Italija. Po načrtu g. Mussolinija naj bi imenovane velesile tudi lahko popravljale krivične državne meje, razen onih seveda, kjer bi tudi Italija lahko kaj izgubila. Vsled odločnega odpora Francije je prvotni načrt zveze štirih padel v vodo in zdelo se je, da za vedno. Pa ni tako. Mussolini vrta naprej. Zadnje dni piše časopisje, da so se za to zvezo četvorice že izjavile vse štiri velesile, vendar pa še ni soglasja glede njegove vsebine. Italija povdarja posebno čl. 19. pogodbe Društva narodov, ki govori o možnosti spremembe mirovnih pogojev, dočim zahteva Francija, da

pride v pogodbo četvorice tudi čl. 16. pogodbe Zveze narodov, po katerem bi se mogla izvršiti revizija mirovne pogodbe le, če pristanejo na njo vse članice Društva narodov, torej tudi države Male antante. Varšavska vlada je obvestila francosko, da bodo poljski odposlanci zapustili razorožitveno konferenco v Ženevi, če se sklene zveza štirih velesil. Nekateri politiki sodijo, da bi prišlo v tem primeru do ustanovitve vzhodnega bloka, ki bi ga v nasprotju z zapadnim blokom tvorile Poljska, Rusija, Češkoslovaška, Romunija in Jugoslavija. Mislimo, da se motijo oni, ki pričakujejo, da bo šla Mala antanta s kom drugim kot s Francijo, pa naj se zgodi že karkoli. Sicer se pa vsaka juha poje bolj hladna, kot je bila skuhaná.

Svetovna gospodarska kriza pred 60 leti

Med krizami 19. stoletja spada kriza iz leta 1873 gotovo med največje. Sprožil jo je polom na dunajski borzi. Iz Avstrije se je kmalu razširila preko Italije, Rusije, Nemčije, Belgije, Anglije in Nizozemske v Ameriko in Avstralijo. Kot sedanja kriza je tudi ona minulega stoletja imela za povod veliko vojno. Nemčija je tedaj sprejela od Francije znatno vojno odškodnino v zlatu in to ji je pomagalo do naglega gospodarskega razvoja. Od leta 1870—1873 je bilo v Nemčiji ustanovljenih 958 delniških družb. Z novimi delnicami (akcijami) se je pričela na borzah divja spekulacija, ki se je končno zrušila v maju 1873 na znameniti »črni petek«. Polomu na borzi je sledil polom bank, industrijskih družb in tr-

govskih tvrdk, potem pa je prišla huda brezposelnost. Krizi je sledila dolga doba gospodarskega zastajanja.

Zanimivo je, da je bila tudi tedaj kot danes od krize najmanj prizadeta Francija, čeprav se je kmaj opomogla od izgubljene vojne. V glavnem pa se lahko reče, da je doba svobodnega ali takozvanega kapitalističnega gospodarstva ena sama dolga vrsta gospodarskega zastajanja in gospodarskega procveta, nestalna in negotova. Neoporečno je, da je današnja gospodarska kriza najsplošnejša in najhujša od vseh dosedanjih in ker ni izgleda na izboljšanje, ni izključeno, da dovede do novega gospodarskega reda, o katerem se mnogo govori in piše.

Avstrija

s Drobiz. Na celovškem učiteljskem bodo sprejemali 6. julija dijake samo v moško učiteljsko šolo. Pri izpitu bodo bolj upoštevali sposobnost kot znanje. — Pri Sv. Tomažu pri Celovcu so pokopali Wastajevu mater po dom. Lesjakino v Domačni vasi. — V Celovcu je

prav nič postreženo. Vsak mora priti na občino le v uradnih urah. Bilježnik je velik gospod, od banske uprave nastavljen. Pri nas pride kmetič k županu zjutraj ob pol 6 ali zvečer ob 10, ker rabi n. pr. nujno živinski potni list, in župan, ki je sam kmet in dobro ve, kakšne so razmere, mu rad ustreže.

Pravili so mi na Hrvaškem, da imajo marsikje 300% občinske doklade, dasi imajo že svoje občinske domove. Ako bi pa še teh ne imeli in bi morali zidati nove hiše, bi seveda bile naklade vsaj za nekaj let še višje.

Ni pa treba misliti, da so ceste in pota na Hrvaškem boljše nego pri nas. V veliko slabšem stanju so. O umnih gnojiščih in gnojničnih jamah niti pojma nimajo. Občina se za kaj takega ne briga.

Gornja dva primera dovolj jasno povesta, da bo treba pri izvrševanju novega občinskega zakona, ki bo v par tednih stopil v veljavo, veliko previdnosti in vsestranske previdnosti, da ne bodo naše nove občine le zahtevale večjih stroškov, ampak da bodo predvsem občani imeli korist.

na sporedu deklaracije z govorom in igra. — Blizu Devina sedaj na italijanskem Kratu je te dni ponesrečil izletniški avtomobil, ki je vozil iz Celovca. V njem je bilo 20 izletnikov, večinoma vojnih invalidov, ki so prišli k Savi da si ogledajo nekdanje bojne kraje. Na voznika proti Trzinu se je avtomobil prevrnil in pokobil potnike pod seboj, padec pa je bil tako silen, da je avto izruval več dreves. Vseh 20 ponesrečencev so spravili v tržiško bolnišnico, kjer so jih obvezali. Trije hudo poškodovani n morali ostati tam, dočim so se drugi vrnili.

Italija

s Razno. Umril je France Bitežnik, kajžovodja osrednje posojilnice v Gorici. — Največja posestnika v podbrdskem kotu Zgago iz Podroge Brda in Tomaža Groha iz Podbrda odpeljali te dni iz goriških zaporov v Rim, kjer prideta pred izredno sodišče. Obdolžena sta vojaške špijonaže. — Dva nova brzovlak so v zadnjem času uvedli med Trstom in Benetkami. — Štiri nove podmornice graje v Trzinu. — Zopet je pričel bruhati oglejni Vezuv.

Nemčija

s Drobiz iz hitlerjevskoga kraljestva. Čelo udeleževanje pri sporu nameravajo čisto prepovedati v Nemčiji. — Hitlerjevci vedno bolj agitirajo proti obisku avstrijskih letovih. — Znanega izdelovalca nemških aeroplanov prof. Junkersa so narodni socialisti zaprli, ker baje hoče nemška vlada dobiti od njega vse njegove patente.

Ukrajina

s Nagrobni spomenik Frankovu, najprejemu ukrajinskemu pisatelju v Galiciji so odkrili v Lvovu dne 28. maja 1933. Na spomeniku so prišli tisoči ukrajinskega naroda iz cele Galicije. Spomenik predstavlja goro, ki jo delavci rušijo, kar znači, kako je Ivan Frank v preteklem stoletju s svojimi deli rušil grove nevednosti med ukrajinskimi narodi in mu pripravil pot do večjega napredka.

Amerika

s Izjava zastopnika Združenih držav. Na razorožitveni konferenci je podal odposlanec Amerike Norman Davis sledečo izjavo: 1. Združene države so pripravljene v svrhu preprečitve spopada posvetovati se z drugimi narodi, če bi bil mir ogrožen; 2. V primeru, da bi države, potem ko so se med seboj posvetovali, izprevideli, da se je katera država pregrešila proti miru, in bi izdale kakšne ukrepe proti napadalcu, se bodo Združene države vzdržale slehernega nastopa, ki bi mogel izjaloviti skupno prizadevanje držav za obnovu miru — če bodo Združene države spoznale, da izraženo presojo; 3. Združene države so naklonjene načinu nadzorstva, da se zagotovi razorožitve; 4. Združene države ustvarajo za potrebno učvrstitev pooblastil stalnega razorožitvenega odbora, ki naj bi uspešno nadziral izpolnjevanje pogodbe; 5. Združene države vztrajajo, da ostane z ozirom na državne meje vse kakor je in predlagajo sklenitev mednarodnega dogovora, po katerem naj se prepove pošiljanje oboroženih sil izven ozemlja lastne države, in ki naj ima za napadalca državo, katere oborožene sile so vdrle na tuje ozemlje in prekršile pogodbo; 6. Združene države so proti vsakemu novemu oboroževanju ter predlagajo razorožitveno močno

policija odredila, da smejo kolesarji voziti samo zaporedoma in strogo na levi strani ceste. Na ovinkih morajo z roko nakazati vozno smer. — Požar je izbruhnil v Lampihlu pri Kotmari vasi. Zgorela so tri poslopja posestnika Tomana. — Na Bistrici pri Smihelu je nenadoma umrla stara Žiharjeva mati. — V Logi vasi so uprizorili igro »Dve mater«. — V nedeljo 11. junija se vrši v Velenji vasi velik fantovski tabor s cerkvenim in izvenskvenim sporedom. Popoldne bo tudi igra »Izgubljeni sin«. — Na binkoštni ponedeljek je v Selah večji dekliški shod. Popoldne dekliško zborovanje z nagovorom, petjem in igro »Mati in gruda«. — Osem pevcev »Ljubljanskega zvona« je priredilo 28. maja v Zitaru vasi koncert. — Isti dan je bila v Škoficah Materinska proslava s petjem, deklaracijami, prizori, govorom in igro »Močna mati«. — Materinski dan so priredili tudi v Dobrli vasi in sicer so bile

BANKA BARUCH

15. Rue Lafayette, Paris

Odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu.

Vrši vse bančne posle najkulantneje.

Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: BELGIJA: No 3964-64 Bruxelles. FRANCIJA: No 1117-04 Paris. HOLAN. DIJA: No 1428-06 Ned. Dienst. LUKSEMBURG: No 3947 Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše ček. nakaznice.

oroženih držav z odpravo napadalnega orožja in s sprejetjem tistih poglavij angleškega črta, ki govore o materijalu.

s Razno. V Clevelandu so umli: Frančiška Perše iz Ročinja pri Gorici, Anton Brač iz Šive pri Krki na Dolenjskem in Matija Amblič. — V Chikagu je odšla v večnost Karina Zonta rojena v kranjski fari na Gorenjskem. — Državni predsednik Roosevelt je objavil sredi maja na posvetovanje več znanih industrijcev, članov svojega kabineta. Izdelali so ogromen načrt, da bo lahko dobilo več sto tisoč ljudi delo. Vlada prične z zgradbo cest, jezer, kanalov, mostov itd. in se bo ta namen rabilo nad tri milijone dolarjev. Država bo izdala v pokritje te vsote posebne bonone. — Dne 9. julija bo Clevelandu skupni nastop devetih slovenskih pevskih zborov. — V Milwaukee Wis. je odšel v večnost 52 letni Anton Deželan iz brusniške fari pri Novem mestu. — V La Salle Ill. je preminul 57 letni Franc Recel iz šentjernejske fari na Dolenjskem. — V Strabane Pa. je odšla po večno plačilo 38 letna Neža Koklič iz Golušnika pri Novem mestu. — Predsednik Roosevelt je te dni uradno določil, da se mora vsakemu guvernerju v bodoče oddati 19 strelcev v podporav namesto 17. — Guverner White v državi Ohio hoče predložiti obema zbornicama svoj zakonski načrt za uvedbo 2 odstotnega prodajnega davka. Na ta način hoče guverner nadomestiti 40 milijonov dolarjev za vzdrževanje raznih šol v tej državi. — Mestna zbornica v Clevelandu je uradno določila dan 23. maja, ko bodo tudi moški lahko začeli nositi slamnike. — V North Chikagu je umrl Alojz Vrhove iz Dragomerja pri Ljubljani.

Kita ska

s Premirje med Kitajci in Japonci. Japonski pohod na Peking, glavno mesto Kitajske, je bil nenadoma ustavljen. Obe državi sta sklenili premirje. Kitajska se je obvezala, da prizna pokrajino severno od Rumeve reke za nevtrarno ozemlje in da tam ne bo vzdrževala vojaštva. Nadalje je Kitajska podpisala, da se ne bo vmešavala v zadeve nove države Mandžurije in da sklene z Japonci in Mandžurijo prijateljsko in mirovno pogodbo. Kitajci tudi ne bodo več bojkotirali japonskega blaga in japonske trgovine. Japonci so vsaj zaenkrat dosegli izpolnitev vseh svojih želja.

Drobne novice

Velike demonstracije proti avstrijski vlad so priredili hitlerjevski dijaki v Berlinu.

Za državnega namestnika v nemški deželi Hessen-Nassau je imenovan princ Filip Hessenski. Ze leze na dan nemški monarhizem!

Prvo in drugo mesto so zasedli Poljaki pri mednarodnem poletu čez Alpe.

15.000 stotov kanadskega žita je kupila sovjetska vlada na londonski borzi. Narobe svet!

Katoličani podpirajo vsako vlado, ki ne nasprotuje Cerkvi, je te dni napisal vatičanski »Osservatore Romano«.

Skoraj 12 milijard dolarjev dolguje Evropa Ameriki.

15.000 pevcev bo pelo od 23. do 25. junija v glavnem mestu republike Estonije, v Talinu.

Dosedanji načelnik vojaške hiše v Albaniji, ki je bil Italijan, je bil odstavljen in na njegovo mesto imenovan Albaneec.

Vaš verni tovariš!

Od nekdaj že je Schichtovo terpeninovo milo gospodinjici zvest zaveznik pri pranju in domačem delu. Ohranite mu tudi Vi trajno prijateljstvo.

Torej! Pazite prav posebno na izvirni ovoj in na varnostno znamko „JELEN“. Potem se vam ni bati ponarejenih mil.

ampak
poprej za
namakanje:
Ženska
hvala!

SCHICHTOVO
TERPENTINOVNO MILO

ST. 3-33

PRILJUBLJENI JUGOSLOVANSKI IZDELEK!

Kartel rani škodljivci naroda

Oster članek proti kartelom je napisal g. Franjo Bulc iz Mirne v zadnjem »Pohodu«. Kakor mnogim znano, so karteli nekake zveze fabrikantov, ki na najrazličnejše načine držijo kvišku pretrane cene raznim izdelkom. Karteli imajo zelo veliko moč tudi pri raznih vplivnih osebnostih, zato je boj s karteli precej težaven. Naj v sledečem navedemo iz članka g. Bulca nekatere zanimivosti.

Neke tovarne špirta so samo pri kvasu izmogle iz ljudstva več sto milijonov v obliki odušstva s kaznivo visokimi dobički.

Octova kislina se je pred par leti prodajala na drobno po 18 Din kg. Pripravljala pa se je borba in se je celo govorilo o ceni 6 Din za kg, kar resnično danes stane. Danes pa, radi kartela, stane octova kislina, ki igra veliko vlogo v ljudski prehrani, 41 Din za kilogram.

Kartelirane so večinoma vse tovarne železa. Danes stane železo na debelo z dokladami 3.80 Din. Inozemsko železo pa velja s carino in vožnjo do meje samo okrog 2 Din. Uvoz je otežkočen in bi bil recimo tudi škodljiv iz narodnogospodarskega ozira. Vendar ker smo vsi prizadeti, bi se ta inozemska škodljivost ne smela uporabiti samo v korist nekaterih gospodov in na škodo delavcev.

Zanimivo je n. pr. tudi sledeče: Danes se meša bencin s domačim špiritom. Običajni zemljan bi mislil, da bo zato zmes cenejša. Kaj še. Stvorili so kartel in cena bencinu je sedaj za 1.40 Din pri litru dražja.

Sladkor je prehrano vseh slojev nujno potreben. Znano je, da sladkor pridelujemo doma in ne rabimo v tem pogledu iz inozemstva nikakih pripomočkov. Kljub temu pa je pri nas cena sladkorja tako visoka, da skoraj sliči zdravilom. Široki sloji naroda rabijo danes sladkor le še v bolezni in za posebne prilike. Dejstvo pa je, da bi v Jugoslaviji porabili še enkrat toliko sladkorja, kakor ga sedaj, ako bi bil poceni, kakor je v sosednjih državah n. pr. v Češkoslovaški republikli. Lahko bi bila pri nas cena z vsemi davki in dajatvami 10 do 12 Din, tako pa moramo plačevati po 16.50 Din kocke in po 14.50 dinarjev sipo.

Zato pa ima sladkorni kartel letno preko 300 milijonov Din dobička.

Ali res ni nikogar, ki bi ljudskim pijavkam stopil na prste? Nad vse koristno za narod in državo bi bilo, da bi se zla dejanja in njih pomagavev kartelov ne obravnavala samo v časopisju, ampak tudi na raznih javnih ljudskih zborovanjih.

PO DOMOVINI

Papež blagoslovja Hrvate

Te dni so hrvatski romarji prispeli v Rim. Sprejeti so bili tudi pri sv. Očetu, ki so mu poklonili spominsko knjigo. Sv. oče se je zahvalil za znak slovske ljubezni ter rekel, da so mu znani vsi slavni dogodki, o katerih govori lepa knjiga. V tej knjigi je govora o večnih zvezah med Hrvati in sv. Stolicjo. Danes so Hrvati stopili v hišo svojega očeta ter mu dali priliko, da se približa vsem in vsakemu posamezniku. Časi so težki za ves svet in tudi Hrvatsko je obiskala huda kriza, zato so žrtve vseh onih, ki so me obiskali v Rimu, tem večje. Sv. oče je govoril dalje o koristi, ki jo

bodo imeli vsi oni, ki so ga obiskali. Pozna moč hrvatskega naroda in njegovo privrženost sv. stolici. Naj vztraja hrvatski narod na dobrem potu tudi v bodoče. Sv. oče je izrazil željo, da vsi hrvatski katoličani sodelujejo s katoliško akcijo. S to mislijo jim podeljuje svet blagoslov, ki naj ga sprejmejo vsi, ki jih vi predstavljate. Blagoslovjam vaše družine, vaše hiše in vse one, ki jih vi ljubite. Blagoslovjam vas Hrvate, vse Jugoslovane in narode, tudi one, ki niso tako dobri, kakor ste vi. Blagoslovjam vse odrasle, male, zdrave in bolne.

Zemlja se podira naprej

Poročali smo že o grozni nesreči, ki je zadela srbsko vas Berkovec blizu reke Kolubare v Srbiji. Tam je zemeljski plaz uničil trem velikim kmetijskim družinam 10 poslopij in povzročil tudi drugače veliko škodo. Sedaj poročajo o novi nevarnosti, ki grozi tej nesrečni vasi. Veliko in pogosto deževje je še bolj razrahljalo zemljo. Pokazale so se nove razpokline. Dež tudi preprečuje prebivalstvu, da bi rešilo kaj od preostalih svojih stvari, da bi si napravilo zasilna prebivališča. Na ta način je prebivalstvo še vedno navezano na svoje zemljišče, kjer se je zgodila nesreča, in na sosednja zemljišča, ki mu po mnenju strokovnjakov tudi grozi enaka nesreča. To, kar so napovedovali strokovnjaki, se je delno že zgodilo. Pred dnevi so se pokazale nove razpokline. Te razpokline so še večje, kakor pri prvi nesreči. Ogrožena so posestva treh

nadaljnjih kmetijskih družin. Na vsem ogroženem selišču je sedaj 8 družin s približno 50 dušami.

Te dni je imela nesrečna družina Radovičev zopet strašno noč. Tedaj je pričela vnovič pokati zemlja. Deževalo je čedalje bolj. Ponoči so domačini slišali nenavaden šum, ki je prihajal iz kleti. Z grozo so opazili, da je iz zemlje pričela udirati voda v klet. Nankrat so čuli močan tresk. Kamnite stopnice, ki so vodile v hišo, so se odvalile obenem s kosom zemlje. Nadaljnji del noči domačini niso smeli prebiti v hiši. Veščaki iz Belgrada so kmetje poučili, katera zemljišča so varna in katera so ogrožena. V Belgradu so nabrali že več tisoč prostovoljnih prispevkov za nesrečno vas. Toliko seveda ne bodo mogli, kolikor so imeli nesrečni kmetje škode.

Gorenjski fantje in moške gredo na Sv. Jošt

Kdor je bil zadnja leta na binkoštni ponedeljek na Sv. Joštu, vsak se je vesel in zadovoljen vračal. Imeli smo verska zborovanja, letos pa bo versko romarski shod za fante in moške.

Prva sv. maša bo ob 6 s pridigo. Druga glavna sv. maša bo na prostem pri kapelici, če bo ugodno vreme. Sv. mašo in pridigo bo imel g. kanonik Tomaž Klinar.

Že na binkoštno nedeljo zvečer bo več

duhovnikov na razpolago za spovedovanje in enako na binkoštni ponedeljek zjutraj. Priporočamo vam, da se moški res po moško odrežete in v častnem številu prejmete sv. zakramente. Sv. maše bodo še ob 7, 8 in 9.

Moške in fantje za marsikoga bo pot dolga in precej visoka je Sv. Jošt, — pa visok je tudi naš cilj, katerega hočemo doseči in kateri se glasi kratko in jasno: Mi hočemo povsod Bogal!

Osebnosti

d 60 let že plodonosno deluje za svoj red in čast božjo vrhovna prednica kongregacije šolskih sester sv. Frančiška v Mariboru častita Angelina Križanič. Bog ji daj še mnogo zdravih in plodonosnih let!

d Zlato poroko sta obhajala Pavel in Terezija Planinc v Vidmu ob Savi. Živela!

Domače novice

d Knezoškof dr. Rožman se je mudil oni teden na kanonični vizitaciji in birmovanju med našim ljudstvom na Dolenjskem. Ves mladostno čil je prispel čez Mokronog v leskovoško dekanijo in pričel z birmovanjem v škocijanu. Verno ljudstvo je izkazovalo povsod — z nebrojno udeležbo — globoko vdanost in spoštovanje cerkvenemu knezu. Župnije tekmujejo med seboj, katera bi bolj veličastno sprejela novega gosp. škofa. Že itak je vse

polno pestrega majniškega zelenja in cvetja — vendar naša brhka dekleta so napletla venčev in fantje so postavili mlajev s slavaloki — nešteto. Konjeniki in kolesarji spremljajo škofa iz fare v faro. Nekaj novega je tudi cerkveno ljudsko petje. Doslej je prevzvišeni obiskal vse župnije gorenjega konca leskovoške dekanije v vinskih gorah: Škocijan, Bučko in Krko ter v polju: St. Jernej, Kostonjico in Sv. Križ. Sedaj se je z gosp. dekanom Jos. Anžičem odpeljal v spodnji obsavski del.

d 20.000 vernih Slovencev se je poklonilo na praznik Kristusovega vnebohoda Mariji pomoćni kristjanov na Rakovniku pri Ljubljani.

d Potujoča kmetijska razstava in šola bo stala na kranjski železniški postaji na binkoštno nedeljo, dne 4. junija.

d Po zraku iz Zagreba v Ljubljano. Dne 1. junija bo prvič odprt letalski promet za potnike in pošto na progi Zagreb—Ljubljana. Promet bo vzdrževalo letalo »Potez« vsak dan

Kador gra za zavarovanje, potem odino le domačo sivezsko

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA

v Ljubljani, nasproti glavnega koledvora

zavaruje: požar, vlom, nozgo, jamstvo, steklo, avtomobile, zvonove, življenja na vse možne načine in posmrtniško zavarovanje. Kartice,

Pojasnila dajejo zastopniki, ki so v vsaki fari, ali glavna pisarna v Ljubljani. Miklošičeva cesta št. 19

razen nedelje. V Zagrebu se bo dvignilo ob 16.45 in bo dospelo v Ljubljano ob 17.30, iz Ljubljane pa se bo dvignilo ob 9.50 zjutraj in bo prispelo v Zagreb ob 10.50. Kakor znano, ima Zagreb letalsko zvezo z Belgradom, Gradcem, Dunajem, Bratislavo in Sušakom, Belgrad pa ima zvezo z ostalim svetom.

d 4 in pol kg je tehtal rob, s katerim se razveselile čebele svojega skrbnika na frančiškanskem vrtu v Novem mestu.

d Novo zastavo deliške Marijine družbe v Šiški je ono nedeljo blagoslovil gosp. stolni kanonik dr. T. Klinar. Po službi božji je bila v samostanski dvorani akademija.

d Prazna učiteljska mesta. V lendavskem okraju (v Slov. krajini) je praznih 25, v sobotiskem pa 17 učiteljskih mest.

d Neverjetno, a vendar resnično. V Stalcerjih na Kočevskem je nekemu posestniku krava vrgla tele. Ker se le ni mogla očistiti in so bili iztrebki nekam čudni, so ti ubogi ljudje mislili, da je krava v zadnjih izdihljajih. Ne da bi poklicali živinozdravnika ali vprašali za svet koga, ki ima malo več izkušnje, so kravo ubili. Pri poznejšem opraviilu pa so videli, da tisti čudni, nenavadni iztrebek ni bilo nič drugega kakor še eno — tele... Ni se zastoj držal za glavo posestnik, ki je v teh težkih časih ob kravo in še najbrže ob obe teleti.

d 697 smrtnih žrtve je zahtevala jetika minulo leto v Mariboru.

d Ko se je vračal z Madjarske, se na klic naših mejašev ni ustavil in bil ustrelen družinski oče Jakab Ignacij iz Moštja v Slov. krajini.

d Savska avtomobilska cesta mora postati program dravske banovine in sicer program, ki se mora pričeti že v bližnjih dneh uresničevati. Vsi brez razlike morajo delati v ta namen in neprestano je treba to zahtevo ponavljati, dokler ne bo uresničena.

d Za vse poklice oddamo vajence siromskih staršev, za katere iščemo mojstre — obrtnike in trgovce, ki bi jih sprejeli z vso oskrbo. Starši, ki bi radi dali svoje sinove učiti za katerikoli poklic, naj se nam javijo. Pišite na naslov: Dobrodelno društvo »Varstvo«, Ljubljana, Tyrševa cesta 17.

Med brati Hrvati

d † Poslanec V. Spinčič. Dne 27. maja je umrl na Sušaku narodni poslanec Vekoslav Spinčič, bivši narodni borilec v Istri. Naj počiva v miru!

d Zdravniški čudodelnik. Že nekaj dni sprejema v Zagrebu ing. Bauda bolnike, ki jih zdravi s sugestijo. Njegovo čudodelno zdravljenje je globoko odjeknilo v najširših narodnih slojih in prihaja vedno več bolnikov k njemu po pomoč. Končno je morala posredovati tudi policija, ki je tudi prepovedala vstop v njegovo stanovanje. Med tem pa so neprestano prihajali kmetje iz okolice in zagrebški meščani ter je številno odposlanstvo posredovalo pri banski upravi, da dovoli to zdravljenje. Ker ing. Bauda za svoje delo ne zahteva nobenega denarja in tudi ne daje in ne predpi-

suje nobenih zdravil, mu je bilo izdano dovoljenje, da sme še naprej zdraviti ljudi. Zdravniška zbornica se je postavila na stališče, da je najbolje prepustiti, da se v dejanju pokaže, kako brez podlage so zdravljenja z »trebškega« čudodelnika. Na Maruličevem predstojanstvom ing. Baude stoji ogromna množica ljudi in pričakuje, da se »pojavi čudodelni zdravnik in jim podeli blagoslov«.

Iz naše prestolice

d Zunanjega ministra Jevtiča je obiskal na razorožitveni konferenci italijanski odposlanec baron Aloisi. V nad pol ure trajajočem govoru je baron Aloisi razložil glavna načela nameravanega sporazuma štirih velesil. Politiki smatrajo, da išče Italija ožjih stikov z Malo antanto.

d Zapri so zopet bivšega vseučiliškega profesorja na belgrajski univerzi dr. Dragoljub Jovanoviča. Uradno se navaja kot vzrok, da je razširjal neresnične in vznemirljive vesti.

d Ustanovitev jugoslovanske socialistične stranke baje pripravlja znani voditelj jugoslovenskih demokratov dr. Topalović. Njegove »Radniške Novine« so že v tem pogledu objavile članek »Ali naj poskusimo obnoviti delo na političnem polju«.

IGNACIJ NAROBÉ, TAPETNIK, GOSPOŠVETSKA CESTA ŠTEV. 16 (PRI LEVU).

d Za 60 milijonov zlatih dinarjev. Pred belgrajskim okrožnim sodiščem se je pričela obravnava proti nekaterim bivšim uradnikom finančnega ministrstva radi tega, ker so oškodovali državno blagajno za okrog 60 milijonov zlatih dinarjev. O izidu bomo še poročali.

d Predlogi za izpremembo trgovinskega dogovora. Kakor poroča belgrajska »Politika«, je avstrijska vlada predlagala naši izpremembo trgovinske pogodbe v naslednjih točkah: 1. Povečanje avstrijskih uvoznih carin za nekatere kmetijske in živilarske proizvode. 2. Zmanjšanje naših uvoznih količin za živino in proizvode. 3. Omejitev uvoza nekaterih poljedelskih proizvodov, katerih uvoz je bil doslej po količini neomejen. 4. Zmanjšanje naših uvoznih carin za predmete, ki so važni za avstrijsko industrijo. — K tem predlogom pripominja »Politika«, da se da govoriti o onih točkah avstrijskih zahtev, ki hočejo ustvariti ugodnejše pogoje za izvoz Avstrije k nam, nasprotno pa odločno odklanjamo vse predloge, ki imajo namen znižati ali omejiti naš izvoz v Avstrijo.

Nesreče

d Požari. Ogenj je upepelil hišo in gospodarsko poslopje posestniku Ivanu Čepu v Stegovcih pri Ptuj. — Velik požar je divjal dne 20. maja v Draščih v Beli krajini; mlademu Nemanicu je zgorelo vse, Pavloviču je pogorel pod, Stankoviču hlev, Klobčarju tudi hlev in Plutu gornja hiša. — Kozolec-dvojnik, šupa in hlev posestnika Logaja v Dobu pri Domžalah so postali žrtev požara. — V Zibiki je pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Orbota. — V Tuntovcu je pogorela hiša z gospodarskim poslopjem, last posestnika Drogenika. — V Gradiškem dolu je upepelil požar gospodarsko poslopje posestnika Krivca.

d Prebil si je lobanjo. Dne 22. maja je vozil Rakušev tovorni avto, naložen z zaboji, iz Maribora proti Celju. Na zabojih zadaj je sedel Maks Žerjav, uslužbenec tvrdke Weiner. V Smarjeti na nekem ovinku pa je Žerjav pa-

del z avtomobila na glavo na tla in ostal na mestu mrtve. Prebil si je lobanjo. Takoj so poklicalo celjsko reševalno postajo, ki se je s svojim avtomobilom podala na kraj nesreče, toda se vrnila brez ponesrečenca, ker so ugotovili, da je bil padec smrtne.

d Na Ljubinku se je smrtno ponesrečil 26 letni Burdych Boguš, iz znane lekarnarjeve rodbine v Skofji Loki.

d Ponesrečenci. Roko si je zlomila 6 letna Marica Kramberger iz Krčevine pri Vurbergu. — V službi je padel v 3 m globoko odprtino na ljubljanskem gorenjskem kolodvoru železniški ključavničar Peter Vilfan, doma iz Gorenje Save pri Kranju.

d Po naključju so prišli do neke tekočine trije železničarji tam okrog Ljubljane. Dišala je prav prijetno kakor vinski cvet. Poiskali so pelina, nalili tekočine in prilili vode. Bil je na videz »ta pravi zelenec«. Pa so se zmotili in hude so bile posledice, zakaj spirit ni bil užiten, ampak tako zvani metilni alkohol, ki je zelo strupen. Vozni mojster Fr. Božič iz Zelene jame je že umrl na zastrupljenju, voznik pregledovalec Ivan Tomc in Valentin Drobež pa sta še vedno v nevarnosti, čeprav se zdravniki zelo trudijo, da bi jima rešili življenje.

d Ko je padla s podstrešja, si je zlomila hrbtenico in umrla 50 letna posestnica Marija Kohne v Morju pri Framu.

d Električni tok je vzel je življenje 19 letnemu mizarskemu pomočniku Cirilu Arihu v St. Vidu nad Ljubljano.

d Smrti se je rešil. Matko Martin iz Vinice pri Smarjeti je v družbi sosedov kopal gramoz v kamnolomu v Dolini pri Zburah. Pri delu se je utrgal plaz kamenja in zdrčel v nižino, proti kraju, kjer je stal Matko s svojim vozom. Mož se je hotel plaz umakniti, a kamenje je bilo hitreje. Dohitelo ga je ter mu zasulo nogo. Ko je padel je zgrabil za »vago« pri vozu. Vsled brušča in vpitja so se konji splašili in potegnili voz in z njim tudi nesrečnika, ki se je krčevito držal vage. Ni preteklo več ko trenutek, ko je z groznim pokom treščil na isto mesto, kjer je pravkar padel Matko, 1000 kg težak kamen. Ko bi bili konji potegnili le trenutek kasneje, bi bil Matko obležal mrtve in zmecikan na mestu.

Tako mu je poškodovalo le nogo. Poiskal je zdravniško pomoč pri primariju moške bolnišnice v Novem mestu. Zdravljenje bo trajalo kakih 20 dni. Samo božja previdnost ga je rešila gotove smrti.

Novi grobovi

d Ivan Roškar je umrl. Pri Sv. Jurju v Slovenskih goricah je v torek 23. maja po dolgotrajni in zelo mučni bolezni odšel v večnost gosp. Ivan Roškar, bivši poljedelski minister in poslanec. Iskrenemu slovenskemu rodoljubi, neomajno zvestemu pristašu katoliške vere, neupogljivemu zagovorniku pravic svojega naroda bodi ohranjen časten spomin. Preostalim pa naše globoko sožalje.

d Na Brezjah je umrl gostilničar in mesar 42 letni Andrej Frelah. — V Dravogradu je preminula 80 letna Ana Bernardi. — V Salovcih je zaspala v Gospodu 95 letna preužitkarica Marija Simonič. — V St. Vidu nad Ljubljano je zapel mrtvaški zvon 84 letnemu posestniku Valentinu Babuiku. — Na Dobrih pri Guštanju je na veke zatisnila oči Elizabeta Kotnikova po dom. Jugova strina. — V Smartnem pri Litiji je zapustila solzno dolino 77 letna Terezija Zavrl, roj. Kepa, mati kresniškega postajnega načelnika. — K Gospodu je odšel

Neprijeten duh ust

Nočem zamu-diti poročati vam, da odkar uporabljam Vašo zobno pasto »Chlorodont« nimam samo lepih belih zob, temveč sem se rešil tudi neprijetnega duha ust. Vaš Chlorodont bom kar najbolje priporočil. Dr. V., Lj. — Zahtevajte zato samo pristno Chlorodont zobno pasto, tuba Din. 8 — in Din. 13 —, ter zavrčate vsak nadomestek.

po večno plačilo g. Tomaž Zabukovec, župnik na Robu pri Velikih Laščah. — V Zeleni jami pri Ljubljani je umrla Ana Rozman, roj. Polenšek. — V Vrbi pri Breznici je preminula Fajdigeva mati Marija Mulej. — Na Velikih Polanah pri Ortneku je odšla v večnost v visoki starosti 80 let Marija Adamič, roj. Andolšek. — V Mariboru so pokopali Mihaela Lahoviča in Amalijo Greif. — V Ljubljani sta umrli Antonija Mrak in Pavla Aleš. Naj počivajo v miru!

d Na Velikih Poljanah pri Ortneku je v visoki starosti 80 let umrla ga. Marija Adamič, roj. Andolšek, ter je bila 24. maja ob obitni udeležbi izročena materi zemlji. Pokopano je dičila izredna uslužnost do sovaščanov v primeru potreb in težav. Bila je krsna botra velikemu številu novorojencev, vezala je rada birmo, zelo radi so jo ljudje klicali k umirajočim, ker je znala tolažiti in moliti. Dobro je vzgojila svoje otroke, od katerih je Lojze sedaj inšpektor pri banski upravi v Ljubljani. Kot večletna narečnica je rada čitala »Domoljuba«. Domači in vaščani bodo pogrešali dobro ženo. Naj v miru počiva! Zalujočim naše sožalje!

Razno

d »Oblasti nedolžne zapirajo, binavce pa ščitijo.« Te besede je izrekel ob priliki razpusta prosvetnega društva in nato sledeče preiskave bivši ambruški župan gosp. Sinkovec. Sodišče v Novem mestu ga je obsodilo na 280 Din in sicer pogojno za eno leto.

d Zaščita države. Razglašena je sodba nad tako zvanimi liškimi vstaši, ki da so pripravljali revolucijo v naši državi. Obsojeni so: Julij Lenac na 16 let, Vladimir Sečko na 18 let, Anton Dobrila na 14 let, Dragotin Vlahovič na 8 let in Rupčić na 3 leta težke ječe.

d Kaznovana konjska tatova. Pred ljubljanskimi sodniki sta stala radi tatvine konj v Vel. Ligojni dva člana ciganske družbe: Janez Hudorovič bo sedel 3 leta in 2 meseca, Cilka Rajhart pa 1 leto in 7 mesecev.

d Ker sta iz koristiljubja zadržala 73 letno gostilničarko in posestnico Ivano Rakefovo v Tunjski Mlaki, bosta sedela: Anton Vomerger 20 let in Avgust Hafner pa 10 let. Oba izgubita trajno tudi častne državljanske pravice.

d Radi goljufij pri nabavljalni zadrugi državnih uslužbencev sta bila obsojena pred belgrajskim sodiščem Marjan Bulić na 7, Anton Marković pa na eno leto strogega zapora.

d »Uredniški kozel«, proti kateremu je slavnoznani »tiskarski škrt« pravi nebojjenček, nam je zadnjič eno prav pošteno zagodel: »Domoljubova« priloga št. 9 ima napačno glavo. Namesto »Gospodarja« bi morala biti »Mati in gospodinja«, čemur odgovarja tudi vsebina.

d »Karitas« goji le pravo in edino varno zavarovanje. Spekulacija z bolnimi in starimi osebami je izključena. Mesečni prispevki so stalno enaki. Izplačilo cele zavarovane vsote je zakonito zajamčeno (jamstva 45.000.000 Din). Zahtevajte prospekte! »Karitas«, Ljubljana, palača Vzemne zavarovalnice.

Dr. Alfred Wysocki, sedanjí poljskí poslaník v Berlinu bo bržkone imenovan za poslaníka v Rimu.

Noví ministrski predsedańk Holandske Colijn, načelník protirevolucionarne stranke, ki je po dolgih pogajanjih sestavil novo vlado.

Pred švicarskím zveznim sodiščem v Ženevi se je pričela obravnava proti 18 socialistom, ki so obdolženi, da so 9. novembra lanskega leta izzvali krvave dogodke v Ženevi. Takrat je bilo 12 oseb ubitih. Delavstvo je napadlo četo vojakov in jo hotelo razorožiti. Na sliki vidimo socialističnega voditelja Leona Nicole, na desni brata Tronchet, ki se tudi morata zagovarjati pred sodiščem.

V Karlsruhe posluje poseben odbor, ki preiskuje vrline raznih vrst tobaka. Odborniki se pogosto sestanejo in si privoščijo najboljše vrste tobaka. Tobak razredčujejo, čim boljši je, tem več točk prejme. Tega potem priporočijo vladi. Kdo bi ne bil rad v tej komisiji?

6

Belgijska kraljica je odlikovala prednico nunskega samostana v Gentu, mater Maes za njeno požrtovalnost na delu za reveže in beležne. Odlikovanje velja vsem sestram v Belgiji, ker je odlikovana mati načelnica vseh samostanov.

Znani ameriški bankir John Pierpont Morgan je zdaj pod obtožbo, da je pri davkih ogoljufal državo.

Indijec Sri-Sadguru-Meher-Baba, ki se ladija za Mesijo, bo te dni prispel v Evropo. Pred 7 leti je ta židak sklenil, da ne bo 7 let govoril in prav te dni poteče doba 7 let. Namisljeni mesija ne pije alkohola, ne je mesa in tudi ne kadi.

V vsako hišo Domoljubal

Kdo je državotvoren?

Pod tem naslovom priobčujejo zadnje »Novine« zanimiv članek, ki se glasi:

Dostikrat se čuje: smo državotvorni, niste državotvorni. Kaj pomeni to, biti državotvoren? Beseda sama pove, da je državotvoren tisti, ki državo tvori, to je sestavlja in deluje za njen obstoj. V širšem pomenu besede je državotvoren tisti, ki ima v sebi lastnosti, usposabljaajoče ga za dobrega državljanja. Državotvoren je tisti, ki čuti, da mu je država neobhodno potrebna; tisti, ki živi in dela tako, da skupnosti z drugimi državljani ne razbija, ampak jo čuva in pospešuje.

Že več sto let pred Kristusom je zapisal slavni grški modrijan Aristoteles naslednje besede: »Človek je družabno bitje.« To pomeni, da človek ne more živeti izven človeške družbe in popolnoma sam zase. Najprej skrbi za družino, ki je temelj družbe; družine sestavljajo občino zaradi svojih potreb, da lažje živijo; občine se združijo v pokrajine (n. pr. pri nas banovine), vse te pa tvorijo državo. Narava sama nas sili, da živimo v družbi zaradi svojih duševnih in telesnih potreb.

Tako je vsak zdrav človek že po naravi družbotvoren, ker skrbi za družbo in išče v njej svojo pomoč. Za delo v občini, banovini in državi pa so potrebni ljudje, ki vse to vodijo. Potrebna je politika. Kaj je politika? Mnogo se o njej govori, pa malo ve. Politika je grška beseda, ki izhaja od besede »polis«, kar pomeni mesto, državo, družbo. Grki so bili veliki in dobri politiki, zato so imenovali delo za državo ali družbo umetnost: politike tehné — to je državniška umetnost. Od tiste dobe izhaja današnja beseda »politika«. Politika je torej skrb za blagor družbe.

Pred več sto leti so politiko ali »skrb za družbo, državo« opravljali sami vladarji s svojimi ministri («minister» pomeni služabnik!). Zato se je življenje v državi vse bolj počasi razvijalo, in večina ljudstva je bila prisiljena ubogati le par gospodov. To je bilo v tako-

zvani absolutistični državi, kjer so imeli vladarji popolno moč in pravico dajati zakone, soditi itd. Danes je politika delo vsega ljudstva v državi. Kdor se tedaj pošteno bavi s politiko, tisti izvršuje državotvorno delo, ki je v korist vsem.

Vsem pa ni dano, da bi posegali s svojo voljo in s svojim delom v politiko. Ali tisti niso državotvorni? O, tudi! Državotvoren je vsak človek v toliko, v kolikor goji v sebi resnico in poštenje, ki sta temelj pravega življenja v državi. Ker pa vera pod grehom zahteva od vsakega, da je resničen in pošten, zato je vsekakor bolj državotvoren tisti, ki je boljši kristjan. Kdor pravi, da je državotvoren, pa laže, mori ljudi, ali je nepošten, ta je v resnici protidržaven.

Državotvoren je človek v vsakem stanu. Najbolj je državotvoren kmet, ki s težkim delom prideluje živež za vse državljane. Državotvoren je delavec, državotvoren je uradnik, ki pošteno opravlja svoje delo, državotvoren je pisatelj, ki skrbi za izobrazbo naroda itd.

Škodljivec države pa je postopač, ki si ne služi kruha, čeprav bi ga lahko; škodljivec države je slab uradnik, ki zanemara svoje delo; škodljivec države je lahko tudi minister, če ne skrbi za vse državljane enako, če preganja ljudi, ki so pošteti, pa njemu mogoče niso po volji; škodljivec države je tudi vsak, ki greši proti resnični svobodi, enakosti in bratstvu vseh državljanov na ta ali na oni način; nemir dela v državi vsak, ki hoče s silo in krivico doseči, da bi vsi tako mislili kakor on sam.

Cim večjo moč ima kdo v državi, tembolj ji škodi, če to moč porabi za krivico. Državotvoren človek mora v vsakem slučaju pravično presoditi svojega nasprotnika, najboljša pa poslušati resnično voljo ljudstva in dejansko vršiti narodove želje. Gorje onemu, ki pita ljudstvo s praznimi besedami, pa misli, da dobro služi državi. Država je zavoljo ljudstva, a ne ljudstvo zaradi nekaterih.

Hranilne knjižice in davki

Dravska finančna direkcija v Ljubljani je z razpisom z dne 3. maja 1933., št. 178 ex 1933 izdala vsem davčnim upravam na svojem področju nastopno okrožnico: »Vodstvo Mestne hranilnice ljubljanske je izjavilo, da je voljno izplačevati na hranilne zneske, ki so jih vlagatelji dolžni na davkih in drugih javnih davščinah, ali da ne more vse naenkrat izplačevati, temveč v nekaj mesečnih obrokih.

Vsled tega odrejam: Ako davčni zavezanec ne more plačati, ker res nima gotovine, ima pa hranilno knjižico imenovanega zavo-

Občinska trošarina na vino in žganje

Banska uprava je z okrožnico z dne 11. maja 1933 pod št. 10.463 preklicala svoječasni razpis o navodilih za izvrševanje trošarinskega zakona, s katerim je bilo tudi določeno, da se od vina, ki ga prejme kupovalec na ravnanost od vinogradnika v množinah nad 50 litrov naenkrat, ne pobere nobena trošarina, torej tudi ne občinska.

Ker večini občin primanjkuje denarnih sredstev je sedaj banska uprava določila, naj občinski odbori poslej sami sklepajo, ali naj se predmetna trošarina na vino pobira ali ne.

Ako občina sklone, da bo pobirala občinsko trošarino od vsega vina, mora sklep na običajni način razglasiti in o tem obvestiti pristojni oddelek finančne kontrole. Tudi so dolžni v tem slučaju zasebniki prijaviti občini vino, ki so ga prejeli neposredno od vinogradnika.

V vsakem primeru pa ostane še dalje oproščeno občinske trošarine vino lastnega pridelka, ki ga potroši vinogradnik v isti občini za svoj dom, dalje prevžitkarsko, bersko in mašno vino v predpisanih količinah.

Radio

Program Radio Ljubljane od 1.—8. junija 1933.

Vsak delavnik: 12.15 Plošče. — 12.45 Dnevne vesti. — 13.00 Čas, plošče, borza. — 18.00 Radio orkester. — 21.30 Čas, poročila. — Četrtek, 1. junija: 19 O knjigovodstvu. — 19.30 Pogovor s poslušalci. — 20 O Gallusu. — 20.30 Pevski koncert ge. Zlate Gjurgjenac-Gavella. — 21.15 Radio orkester. — 22 Harmonika solo. — Petek, 2. junija: 11.15 Solska ura: Vzgojno predavanje. — 19 Francoščina. — 20 Plošče. — 20.30 Prenos iz Beograda. — 22.30 Čas, poročila. — Sobota, 3. junija: 10 Otvoritev velesejma. — 10.30: Doživljaji v malajskem arhipelu. — 11 Plošče. — 11.30 Uporaba elektrike v obrti. — 17 Prenos koncerta balalajk z velesejma. — 18.30 Iz našega narodopisja. — 19 Pedagogika in kultura. — 19.30 Prekmurski sezonski delavci. — Nedelja, 4. junija: 8.15 Poročila. — 8.30 Gimnastika. — 9 Prenos cerkvene glasbe iz stolnice. — 10 O naši državi. — 10.30 Azija se probuja. — 11 Radio orkester. — 15 Kmetijska ura. — 15.30 Fantje na vasi. vmes harmonika solo. — 16.30 »Roksi«, komedija, igrajo člani nar. gled. — 20 Pevski koncert g. Julija Betetta. — 20.45 Prenos koncerta balalajk z velesejma. — Ponedeljek 5. jun.: 9 Versko predavanje. — 9.30 Prenos cerkvene glasbe iz franc. cerkve. — 10 O ženski emancipaciji in ženskih službah. — 10.30 O naši državi. — 11 Radio orkester. — 12 Čas poročila, plošče. — 15 Kmetijsko predavanje. — 15.30 Prenos z velesejma. — 16.30 Zabavno čtivo. — 17 Radio orkester. — 20 Prenos opere iz Beograda. — Torek 6. junija: 11.15 Solska ura: Potovanje po Jugoslaviji. — 18.30 Prenos koncerta balalajk z velesejma. — 19.30 Naša mala letovišča. — 20.30 Prenos iz Zagreba. — Sreda 7. junija: 18 Otroški kotiček. — 18.30 Angleške plošče. — 19 junaki današnjega časa. — 19.30 Literarna ura: Mednarodni kongres Pen-klubov v Dubrovniku. — 20 Glasbeno predavanje. — 20.30 Večer sodobne slovenske glasbe. — 22 Radio orkester.

Dobre knjige

Važna knjiga. Že lani smo poročali o pomembni knjigi dr. L. Sušnika »Akademski poklic«. Medtem je to lepo delo doželo po nekaj mesecih že drugo dopolnjeno izdajo, kar je najboljši dokaz za njeno ceno, potrebo in korist. Knjiga razpravlja o pravilni izbiri poklica in opisuje dejanske razmere v raznih stanovih v luči izjav strokovnjakov; naštevata razne šole, zlasti strokovne v vsej državi ter se ozira tudi na potrebe ženske mladine. Ker se bliža konec šolskega leta, je dobro, če si jo starši čim prej nabavijo, da bodo tako lažje izbrali svojemu otrokom pravo pot v življenje oz. jim nasvetovali primeren poklic. Knjiga je sploh najboljše darilo za dijake, ker jim ne bo samo v veselje, temveč tudi v resnično korist. Umetniško opremljena, v platno vezana, kakih 400 strani obsegajoča knjiga stane le 40 Din (po pošti 45 Din) ter se naroča pri SKA Starešinstvu v Ljubljani, Miklošičeva cesta 5 ali pa v knjigarnah.

k Hitri računar v kronski in dinarski veljavi, 266 strani, založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani, vezan Din 15. Vsakdo, kdor kupuje in prodaja pa si ne more takoj v glavi sestaviti pravičnega računa, temu je ta knjižica neobhodno potreben pripomoček. Računar je sestavljen tako preprosto in jasno, da ga bo mogel rabiti vsakdo, da le zna brati. Kratko pojasnilo v začetku knjižice mu pove vse, kar mora vedeti o pravilni uporabi te knjižice. Že prvi poskusi bodo zadostovali, da se prepriča kako je sestavljena, kako zračuna ceno za 1, 10, 50, 100, 200 ali več kosov, kg, metrov itd. in to ali v dinarjih, lirah, šilingih ali frankih. Sčasoma se bo računarja tako privadil, da ne bo napravil nobene kupčije, ne da bi se preje prepričal o resničnosti svojih računov. Ob koncu je oddelek za obrestne račune od pol do 12 procentov. Knjižico toplo priporočamo vsem kupčevalcem, kramarjem in vsakemu, kdor kaj prodaja ali kupuje.

k Mentorjeva knjižnica prinaša v malem zvezku šaljivo dljaško zgodbo »Obsek v karceru« ter spominski spis za 70-letnico pesnika beneških Slovencev msgr. Ivana Trinka, kateremu je pridejanih nekaj njegovih značilnih nesmi.

KAJ JE NOVEGA

Jaka Špičec z Gorenščga

Sm zadnč an pondelk zgodej ustov, nufrov sm žvino pa okol hiše sm mav poštimov, poj sm pa šu ženo poklicat, nej kej hmav frustk zrihta, da j dons dost deva. Vona j pa rekva, da z no dons nč ne bo, da more u Kran. »Ja, koga pa v špet u Kran?« sm jo barov. »Se veš, je rekva, to pa gun, use sorte morm ajnkavfat, gospodinstu tud voče ta soje inet. Kar sam s-kej poiš za frustk u špajz, jest morm btet, da na zamdim.« — »Pa glih dons, k je tolk deva. Raj počaki še an par dni, v š pa drugo šva.« Ja, pa ni nč pomagav, vona se j napravva u ta levš gvant, pa tiste ta lepe čevlce j obuva pa j šva. Koga sm se pa votu noet, žensče so žensče, nč na pomaga. Jest sm poj cev dan sam devov, vona j pa popovne ankat prša damu. O ti poštalene babi, takrat sm šele vidu, zakaj je u Kran tišava. Kar križ sm naredu, k sm jo zagledov, obene besede nism mogu s sebe spravi. Se j pa šva u Kran — strižti! Moja žena, res da še ni tok stara, pa ostrižena! Kam smo pršli! »Koga me pa zjaš,

a t mar nism ušče?« prav vona. »Ja, koga s pa misluva? Da še poveš m ne. Veš, mn se j kuj frdehtig zdev, k s kar nategoma u Kran leteva. A s prov po vornž znoreva al koga?« »Oh, Jaka, ti tga še na zastopš. Zej smo tud kmešče žensče ratala moderne. Če mam tok nobl gvant pa tok nobl čevle, ja zakaj b pa na bva še modern ostrižena.« — »T bom jest hmav dav, nobl ostrižena; sej s, pa le na pamet, da veš. Sej s t bojo zej še vrane pa grafe smejal, če v š takale šva na nivo plet. U turšeo te bom postavu za strah.« — »No, Jaka, nč tok na najrej, sej se samo teh štmam, da b me raj imu.« — »Štinej se, kermo se voč, mn se na to vižo presnet mav, veš, kar je glih.« — Tokle sva se špeterova, pa j seveda nism pršu na konc, čej neč pa kdo more an žensk na konc prit. Mogu sm se udati če prov bom glih zavol tga zej večkat gor pvačov. Poj sm pa tokle grunotov tole reč, se m je pa čadu zdev, zakaj na ostrižene gvale še niso davče navoži. Tle b se tud dav fest prtisnt. Jest pa tga davka na pvačam, raj vidm, da žen tisto ostriženo gvavo zerbujot!

Žalostni dnevi našega kmeta

(z Dolenjskega)

Dež kar ne more ponehati. Ker je vedno hladno, vse počasi raste. Travniki so poplavljeni. Seno bo blatno. Gospodarska hriza je vedno hujša. Nikjer ni zaslužka. Sinovi dobrih kmetov gredo dela prositi, samo da bi dobili nekaj dinarjev za svoje potrebščine. Oče jim ne more dati, ker nima kje vzeti. V nekem kraju na Dolenjskem se je raznesla govorica, da bo dala občina preložiti neko občinsko cesto. V ponedeljek je prišlo vse polno mladih ljudi od blizu in daleč, ker so upali, da se bo dobilo delo. Na občini so jim pa povedali, da ni denarja. V hranilnico pride marsikateri vlagatelj vsak teden vprašat, če je prišlo od kod kaj denarja, ker ga nujno potrebuje za davek, za zdravlila, za sol itd. Toda zaman je bila daljna pót. Vlog nihče ne prinese, obresti noheden ne plača. Vse gospodarsko življenje bo zamrlo. Mizarji zapirajo svoje delavnice, ker nihče več ne naroča, kovači bodo prehalii kovati, ker jim nihče železja ne plača, trgovci tudi ne bodo mogli več dajati na upanje, ker morajo naročeno blago le plačati. Kdaj bo vendar tega konec?

Glasilo v smledniku na dan blagoslovitve nove motorne brigadne. V sredini načelnik J. Rozman, na njegovi desnici čelni član baron Lazarini, na levi bivši župan g. J. Bugar.

Brigadni motorne brigadne v smledniku. Družice v narodnih nošah. V sredini kumici: ga. baronica Lazarini in gđ. Bugarjeva.

Najstarejšo britev na svetu ima neki uradnik v Celovcu na Koroškem. Britev je stara 3500 let in je bila najdena v grobnici nekega egiptovskega kralja.

Trije križi na zastavi Velike Britanije so: križ sv. Jurija, sv. Andreja in sv. Patrika. Ta skupina križev znači zvezo med Anglijo, Škotsko in Irsko.

Najbolj sloveči italijanski slikar Raphael Sanzio je pokopan v Pantheonu, Rim. Umrli je leta 1520.

To in ono.

(Nova Oselica.)

Dne 14. maja je umrl nagle smrti Blaž Kalan, dober in delaven človek. Podnevi je še delal v gozdu, ponoči je pa nagle smrti umrl. — Dne 15. maja smo dobili v našo župnijo novega dušnega pastirja. Skoro pet mesecev smo bili brez duhovnega gospoda. Zato ni čuda, da smo z radostnim srcem dočakali ta dan. Duhovnemu gospodu želimo v župniji sreče, zdravja in božjega blagoslova. — Tudi letos smo na dan sv. Janeza Nepomuka, farnega zaščitnika, imeli celodnevno čiščenje. Pri dopoldanskim službi božji je bila cerkev polna domačih in sosednih faranov. — Krizo pa tudi pri nas poznamo. Se ji jako dopade tudi v hribih, ker noče od nas. No, pa bo že Bog tako dal, da bo prav. Saj Bog skrbi za vse, za najmanjšega črvička, kaj šele za človeka, ki ga je ustvaril po svoji podobi.

Kmetijski tečaj.

(Trebija nad Škofjo Loko.)

Sresko načelstvo kranjsko je priredilo sponzorirano s sreskim kmetijskim odborom celodnevni kmetijski tečaj v Trebiji nad Škofjo Loko v nedeljo, dne 28. maja. Poučevala sta dva kmetijska strokovnjaka govedorejo, prašičerejo in sadjarstvo. Poleg predavanj so se vršile nazorne demonstracije. Tečaj se je pričel ob 8 in je trajal z enournim odmorom do 5 popoldne.

Bojevniki.

(Iz Selške doline.)

Zveza bojevnikov, skupina Selška dolina, priredi na binkoštni ponedeljek v Suhi nad Zeleniki, tabor bojevnikov. Ob 10 bo sv. maša za tovariše, ki so umrli med svetovno vojno. Po maši bo zborovanje na katerem bodo govorili odborniki osrednjega odbora zveze bojevnikov gg. Bonač Franc in Vagner Josip iz

Ljubljane. Popoldne ob 2 bo skioptično predavanje tov. Vertina o civilnem in vojnem letalstvu. Vabljeni ste vsi tovariši iz svetovne vojne!

Voda.

(Velesovo.)

K zadnjemu dopisu bi dostavil še tole: Vombergarjeva komedija »Voda« je bila za nas še prav posebnega pomena, ker je pisatelj te igre doma iz sosednje cerkljanske fare. Gasilci so pokazali, da znajo ceniti igre domačih pisateljev. Igrali so dobro, lahko jim čestitamo. Med najboljšimi sta bila Kopriva in Rebernik. Največ smeja sta vzbudila Tinče in Hribarica. Zasluga, da je igra uspela gre g. šolskemu upravitelju. Gledalci pa so z mnogoštevilno udeležbo pokazali, da znajo ceniti vrednost in pomen gasilnega društva. — Podpora za vodovod Praprotna polica je izplačana. Upamo, da bodo s tem odstranjene zadnje ovire za graditev vodovoda.

Razno.

(Zg. Dolina pri Trzinu.)

Pred kratkim se je od nas za večno poslovala Pinčeva mama, znana daleč naokoli po svoji gostoljubnosti in dobronedečnosti. Vdano in potrpežljivo, kot je bila vajena, je v Bogu zapala. Težko jo bodo pogrešali vsi, zlasti pa siromaki. Tukajšnji pevski zbor, kojega podpora članica je bila, se ji je oddolžil z žalostničko, ki jo je zapel pred njeno kredo. — Društvo »Planinka« je z »Županovo Micko« zaključil letošnje gled. sezono. Njegovo delovanje je tudi letos bilo dovolj živahno. Pozimi so člani pričeli celo s tamburškimi vajami, dasi je bil strah pred črnimi pikami, ki se jim pravi »note«, dokaj velik in razumljiv. Vključ raznim oviram pa društvo dobro napreduje. Le tako krepko naprej in nikar se ustrašiti malenkostnih težav, ki šele dajejo pravo vrednost vsakemu delu.

Loterija.

(Ravni pri Krškem.)

Ker nismo mogli srečke loterije za popravno podružnične cerkve sv. Vida pravočasno razprodati, smo preložili žrebanje od 5. junija na 15. oktobra 1933. Dobitke smo zvišali od 150 na 250. Vabimo javnost, da kupuje srečke, katere se dobijo večinoma po vseh župnijah leskovaške dekanije.

Anton Knez, član

društva sv. Barbare v Hochheide, praznuje 70-letnico rojstva. Jubilar je še vedno zaveden Slovenec, ki je tudi v tujini ostal zvest svoji veri in svoji domovini. »Domoljuba« ima narodenega od njegovega začetka. G. Anton je bil rojen 4. junija 1863 v Zagorju. V Nemčijo je prišel leta 1896. — Bog naj ga ohrani še mnogo let v zdravju in sreči!

Čednikova mama pripoveduje.

(Št. Vid nad Ljubljano.)

»Gotovo se vam bo zdelo neverjetno, če vam povem, da v svojem trinitosemdesetem letu še vedno lahko živam brez očal. Samo slihim bolj slabo in hodim težko. Vse svoje mlade moči sem pustila v planinah. Mož je bil pastir in jaz sem mu pomagala pri govedi in prašičih. Tudi najini otroci so preživeli že prve tedne v planinah. Večkrat sem se jokala, ko sem morala vse dan pustiti otroke same in iti z možem za živino. Ko so otroci dorasli, so oni tretjinili, jaz pa sem ostajala v koči in opravljala domača dela. Z mo-

žem sva vedno živela v ljubezni in zadovoljnosti, čeprav smo živeli v pomanjkanju in večinoma brez kruha, posebno med vojko. Čeprav otrokom nisem mogla dati v mladosti posebnih dobrot, so mi ostali hvaležni in me podpirajo sedaj, ko si sama ne morem pomagati. Sedaj sem začasno pri hčeri v št. Vidu nad Ljubljano.

Evharistični kongres. (Moste pri Ljubljani.)

Našim okoliškim vsem in župnijam je znano, da pripravljamo velik evharistični kongres za Moste, da izkažejo tudi prebivalci te, po pretežni večini delavske občine, čast Kristusu Kralju. Mislimo, da ne bo nikogar, ki katoliško misli, pa tudi katoliško živi, da bi se ne udeležil te verske prireditve. Kongres bo na nedeljo po sv. Rešnjem Telesu, dne 18. junija v Salezijanskem mladinskem domu na Kodeljevem. Dopoldne bo na prostem pontifikalna škofova sv. maša z dvema govoroma, popoldne pa slovesna manifestacijska procesija, ki jo bo vodil naš vladika. Podroben spored bo še objavljen in oznanjen v cerkvah. Kongres je zamišljen v prvi vrsti za one dele župnije Sv. Petra, ki bodo nekoč tvorili samostojno župnijo v Mostah, vendar pa se vabijo prebivalci vseh podružnic šentpeterske župnije, da se udeležijo te verske manifestacije polnoštevilno s svojimi cerkvenimi banderami. Posebno vabimo k procesiji vse moške in pa ženske kolikor mogoče v narodnih nošah ter s svečami. Vabimo tudi prebivalstvo sosednih župnij, zlasti Marijine družbe. V prvi vrsti pa pokažejo prebivalci moščanske občine, da ste prerinjeni z verskim duhom in neomajno zvesti otroci katoliške Cerkve. — Odbor za prireditve evharističnega kongresa.

† Franciška Vozel (št. Lambert.)

V ponedeljek, 15. maja smo spremili k večnemu počitku 74 letno Franciško Vozel p. d. Vetrčico. Pokojna je bila 32 let zvesta naročnica »Domoljuba«. Ze 3 leta je bila bolna in 17 mesecev priklenjena na posteljo. Svoje trpljenje je prenašala nad vse voljno. Nikdar ni tožila, veliko je molila. Še 2 dni pred smrtjo je z vedro milino zapela pesem Mariji v čast. Svoj ljubi »Domoljub« in »Salezijanski vestnik«, je

pridno prebirala brez očal. Pred boleznijo je bila 25 let cerkvena zvonarka, ki je posebno v pritrkavanju zlepa ni bilo tekmeča. Ohranimo ji blag spomin!

Teden dogodkov (Stranje pri Kamniku)

Ni vsak teden tako bogat na dogodkih, kakor so bili dnevi tam pri sredi maja. Kar po vrsti je šlo. 9. maja je bil ogenj na Okroglem. Zgorelo je devet glav živine in ena svinja. Pred nami pa zija vprašanje: Kdo je to storil? Vse ljudstvo obsoja brezobzirnega požigalca, ki ni imel usmiljenja z živino, ampak je baje namenoma tako zažgal, da ja ni bilo mogoče rešiti. — Samo par dni pozneje se je raznesel glas, da je v petek, 12. maja plaz v gorah zasul nekega turista. Iskali so ga in naposled s težavo našli. V ponedeljek so ga prinesli v našo mrtvašnico, v torek zjutraj ob 8 smo njegovo truplo blagoslovili in v obilnem številu spremili do voza, ki ga je odpeljal proti Kamniku in od tam v Ljubljano. Bil je to 24 letni Aleksander Bizjak. — V nedeljo popoldne se je neki

gospodar iz Praprotnega Sv. Primoža na Mali planini precej močno usekal v nogo. Naj bi bilo to njemu in drugim v opomin: Posvečuj Gospodov dan! — V noči 17. maja si je neko privoščil puščico v kapelici M. B. pod župniščem. S silo je vlomil vanjo. Pa se mu delo ni izplačalo. Škoda je pa le napravil. V prihodnje si bo premislil, preden se bo lotil podobnega dela. — Prav istega dne so le maloštevilni ljudje opazovali nekega tujca, kako je več ko dve uri čakal in oprezoval na mostu, ki vodi pod našo cerkvijo čez Bistrico. Nekateri so mislili, da dela načrte, kje bo po noči vlomil. Pozneje se je izkazalo, da je prišel sem v spremstvu neke tuje ženske, kateri je zaupal precej denarja. Ženska mu je naročila, naj jo čaka, da bo ona šla k teti, ki bi bila sicer zelo huda, če bi dekle prišla k njej v spremstvu tujega človeka. Bo že prišla nazaj, do 3. ure naj jo čaka. Mož je čakal, ženska je šla pa lepo naprej skozi Crno, proti Gornjem gradu. Ko je možak videl, da je prevaran, bi bil rad pohitel za njo. Ali peš bi je ne bil dohitel; kolesa bi

Pred nakupom za birmo

ne premišlujte, kje si boste dobavili poceni blago ali gotove obleke in obleke, svilene robce, klobuke, nogavice, čevlje, ampak se podajte ali pišite po vzorce in cenik

TRGOVSKI · DOM
Sternecki
TOVARNA · PERILA · IN · OBLEK

Celje št. 19

kateri Vam nudi
gornje predmete
v veliki izbiri, po najnižjih cenah in v dobri kvaliteti. Obleke se izdelajo po meri v lastni tovarni.

RAZNO

Avg. Senoa:

BARON IVICA

Priznanje kuharski umetnosti. Angleško delovno ministrstvo namerava uvesti na strokovnih visokih šolah tudi šolico za kuharstvo. Osebe, ki bodo dovršile to panogo, bodo dobile diplomu inženjerja v gospodinjstvu. Predvsem bodo to ljudje, ki jih bodo jemali za vodje gospodinjstev in gospodarstev v bolnišnicah in sličnih zavodih.

Zlato v severni Švedski. Pariški švedski poslanik grof Ehrenvaerd je sporočil, da ima Švedska v severnih predelih države izredno bogata ležišča zlata, ki bi pri dobrem izkoriščanju vrnila državi letno nad 8 milijonov dolarjev zlata. Zlato vsebujejo ozemlje meri nad 400 četvornih kilometrov. Ze od 1918 delajo inženjerji v teh predelih po navodilih svoje vlade in imajo lepe uspehe. Vera. — Kot zdravnik ne morem verjeti, da je živel Metuzalem 960 let, kakor stoji v svetem pismu. — Jaz pa kot duhovnik trdno verujem, ker takrat še ni bil zdravnikov.

Tam je gorela luč. Pogledal sem skozi okno in se jako začudil. Za mizo je sedela mati, pred njo pa vrč vina, a na drugem koncu je sedel neki dedec, pri njem pa deček. Pred njima je stala polna skleda žgancev in polna steklenica vina. Pili in jedli so pridno. »Bog jim blagoslovi,« sem si mislil, »kar grla so se jim odprla.« Toda čudna sta bila ta gosta. Po obleki sem sodil, da nista bila iz naših krajev. Možakar je bil močan, suh, visok in srednjih let. Lice je imel ozko, nos dolg in čelo veliko. Fantič je bil kratko ostrizen, brez brade in brk in takoj se mu je videlo, da je sin onega starejšega. Z Niko stopiva v sobo. Jelica je sedela pri peči in gledala nekam plaho. »A, a! mi pravi mati, ali ste srečno pripeljali seno?«

»Hvaljen Jezus in dober večer, mati,« jo pozdravim. »Da, hvala Bogu, a dež nas je napravl. Mogli bi me ožeti, kakor oprano srajco, a Nikova plahta tehta pol centa več. Nismo se mogli vrniti pred Zdravomarijo. Na srečo smo našli spotoma šupo, sicer bi šlo naše seno po vodi.«

»Ali sta lačna in žejna?« naju vpraša mati.

»Kaj ne bova, mati!«

»Skoči, Jelica, v kuhinjo in prinesi kašo, saj vidiš, da sta lačna.«

Jelica je odšla skozi vrata. Čudna gosta sta prenehala in se nama sladkobno nasmehnili z lesenima žlicama v rokah. Mati je bila nekako v zadregi.

»Dober večer!« je pokimal starejši z glavo.

»Bog daj!« mu odzdravim in sedem za mizo.

»Poglej,« izpregovori končno mati, »ta gosta nam je prinesla nevihta. S Štajerskega sta. Tam blizu Stare vasi jima je pogorela hiša in prišla sta na Hrvaško prosit. Na poti jih je ulovil dež in potrkala sta na naša vrata, da jima damo grizljaj in ju prenočimo.«

»E, pa dobro,« pravim, »jeita in pijta in tudi prenočišče se bo našlo. Iz Stare vasi sta?«

»Iz Stare vasi,« prikima starejši smehlaje, a mlajši je začel vnovič natepavati žgance.

»Pogoreli,« pritrdi stari, »popolnoma pogoreli smo.«

»Reveži, Bog nas varuj take nesreče. Kar posejita in jeita.« Sedaj je tudi stari zopet zajel in pridno praznil skledo.

»Vidiš, Ivica,« pravi mati, »midva itak potrebujeva delavca in ker ta dva uboga Štajerca nimata ne dela ne jela, bi mogla ostati kar pri nas. V srečo nam bo, če ju sprejmemo.«

Meni, če povem odkrito, to ni bilo všeč. Bog mi je priča, da nisem imel trdega srca in rad sem dajal revežem. Toda ta pogorela iz Stare vasi mi nista nič kaj ugajala in le nerad sem privolil v materino željo. Vedno smo lahko dobili domače delavce, zakaj torej jemati pod streho tuje ljudi, nepoznane? In Bog ve, če sta to res prava pogorelca?

Čeprav me je pod mizo suval Niko, sem dejal:

»Dobro! Dela je pri nas dovolj, pa ostanita nekaj časa.«

»Bog vam povrni!« se je sladko nasmehnil starejši pogorelec in začel na široko pripovedovati o svoji nesreči. Kako mu je lani umrla žena, a letos mu je udarila strela v hlev. Kako mu je pogorela bajta do tal, a oče in sin nista rešila drugega kot

ma pa nihče ne bil zaupal, ker bi ga skoro gotovo ne bi nikoli več videl. Zakaj poštenost je strašno padla med ljudmi: sad neprestanega hujšanja proti Bogu, proti veri in proti duhovščini. — Prav te dni je bil v Bašči na izletu en razred dijakov, baje iz Ljubljane, ki so se tako divje obnašali, da so se ljudje nad njimi naravnost zgražali. Pa ne, da bi bila to moderna samovzgoja? — Lastniki pastirskih koč na Veliki planini tožijo, da so nekateri smučarji tako divjaško opustošili njih koč in jih tako prostaško ponesnažili, da tisti ljudje prav nič ne zaostajajo za živaljo, ki po naših evinjakih kruli.

Za verski prepoved.

(Dev. Marija v Polju.)

Letos poteka 150 let kar je bil ustanovljena naša župnija. Kot prvo jubilejno slovesnost smo imeli od 21.—28. maja sv. misijon katerega so vodili č. gg. misijonarji lazaristi iz Ljubljane. Farani so se v prar obilnem številu adlekežali misijonskih govorov in drugih pobožnosti. Sveto spoved so opravili — razen nekaj izjem vsi farani. Nepozaben nam ostane dan, ko je cela fara opravila zadostilno in pravno pobožnost. Tolikega navala mož in fantov ki mizi Gospodovi kot na sklepi dan ne pomeni sedanji rod. Take verske manifestacije kot je bila nedeljska procesija tudi stari očanci ne poznajo. Zahvaljujemo se predvsem domačemu č. g. župniku, da nam je oskrbel sv. misijon, dalje č. gg. misijonarjem ter ostalim duhovnikom. Svojo hvaležnost pa pokažimo s tem, da bomo živeli in delali po besedah misijonarjev.

Spomin na davne čase.

(Šmarje pri Ljubljani.)

Večkrat je že nastal v Šmarju ogenj, vode za gašenje je pa rado primanjkovalo; zato so se vaščani zavzeli ter z združenimi močmi izkopali zadaj za župniščem (tarnčkom) 5 m globoko, 4 m široko in 8 m dolgo jamo za vodo ter jo zabetonirali. V globini 3 metrov so izkopali bakren, že ves zelen novce. Odpolan je bil ta denar muzeju v Ljubljani, kjer so ugotovili, da je denar iz prve polovice prvega stoletja po Kristusu, Cesar cesarja Klavdija. Iz tega moremo sklepati, da je v sedanjem Šmarju že takrat bila naselbina. Cesar Klavdij je vladal od l. 41.—54. po Kristusu. Šele za Klav-

dijem je vladal vsem znani morilec kristjanov Neron. Takrat je vladal Cerker prvi papež, apostol Peter, ki je bil križan šele l. 67. Pomislimo, da je bilo v enaki globokosti izkopanih tudi nekaj podkver manjše velikosti. V Šmarju in na Magdalenski gori bi imeli zgodovinarji veliko hvalečnega dela z izkopavanjem starih.

Novice

(Zalca pri Višnji gori.)

Tudi iz naše vasi naj gredo novice v svet. Tamburasi so kar dobro popriple. Makce težko je slo v začetku, sedaj pa dobro napredujejo. Se pozna, da so pod vodstvom šol. upravitelja. Težko čakamo, da javno pokažejo, kaj zmorejo. — V šoli tam manjke ene moči. Samo 3. razred ima redni pouk, ostala dva pa le na vsak drug dan. — Dobili smo novo raznašalko pošte. Je zanesljiva domačinka. — Sezidali bomo tudi novo kapelico, ker je bila stara že zelo slaba. Vaščanje so se kar dobro gdenali, ko so se pri njih oglasili pobiraleci prispevkov za zidavo. Nekateri so darovali, kljub težki mrazu, kar po 100 Din in po 50 Din. Prav tako so tudi veliko darovali za električno napelavo v cerkvi. Kapelica bo do Sv. Rešnjega Telesa doridana. — Vreme imamo slabo; ne bi delalo sramote aprila. Vendar je bil dež dobrodošel. Po polju kar odlično raste. Tudi sadje kaže izobno. V dneh ledenih mož smo se bali maza, ki bi uničil vse lepe nade. Pa nam je prizanesel in smo zdaj menda lahko brez skrbi. — Tudi pri nas se pozna, da je hroščevo leto. Pa smo jim napovedali hud boj. Šolski otroci z g. upraviteljem na čelu so odkorakali neko jutro v gozd in so hrošče presenetili v baš njeplešnem spanju. Lov je bil bogat. V nedeljo pa je bilo pred cerkvijo oklicano, da naj stori vsak svojo dolžnost glede pokončavanja hroščev, čemur se bodo gotovo vsi odzvali, saj gre za njihovo korist.

Novice.

(Prežganje pri Litiji.)

Minuli mesec smo imeli v naši sredi prevz. nadpastirja. Številni mladi okrog cerkve so pričali o našem spoštovanju do g. škofa. Na večer njegovega bivanja med nami so zagoreli številni kresovi po vaseh. Ob pogledu na te kresove, se je videlo eno samo morje ognja. Res veličasten prizor! Kaj so pa ta čas naše duše govorile, se pa ne da popisati. — Cerkevna dvo-

rana je znova in zunan prenovljena. Vsa čast fantom in dekletom iz Marijine družbe, ki so brezplačno tako pridno pomagali pri popravilu. — Na Binkoštno nedeljo po 10. sv. maši priredi mladeniška in dekleška Marijina družba v dvorani akademiji, h kateri se v ljudno vabijo domači in okolišani. Posebe se povabimo naše prijatelje iz Šmartna pri Litiji. Pridite pogledat, kakaj gori smo na zdravem in čistem zraku. Dolince megla krije, po hribečkih solnce sijet. — Dne 13. t. m. se je na Jančevem poročil mladenič Pavel Gale iz Volavlj župnija Prežganje. Omenjeni je bil prednik mladeniške Marijine družbe ter vnet pevec — tenorist cerkvenega zbora in pevskega odseka bivšega Prosvetnega društva. Ko smo se pevci od njega poslovljali in ko smo mu izročali spominsko sliko, smo mu želeli mnogo sreče in božjega blagoslova v novem stanu in domu na Vnanjnjih, v župniji Janče.

Naša hranilnica in posojilnica.

(Iz Stične.)

Mnogo ropov in vlomov, ki so postali tako pogostni, je poleg drugega kriva tudi okolnost, da si mnogi ljudje v današnji krizi ne upajo izročiti denarja hranilnim zavodom, ampak ga držijo doma in tako izpostavljajo v nevarnost denar in sebe. Tako smo pred kratkim brali, da je nekomu zgorel denar v peči, drugemu, ki ga je imel skritega v slaminici, ga je pa krava snedla z denarnico vred. Da bi mogli naši ljudje denar varno in plodonosno naložiti ter ga tudi vsak čas dvigniti, je načelstvo hranilnice v Stični sklenilo, da se odsej sprejemajo tudi vloge proti takojšnjemu izplačilu. Hranilnica sicer ne bo mogla s takimi vlogami prosto razpolagati, vendar jih bo vkljub temu obrestovala z dvema odstotkoma. Vlagatelji z dvestotnimi vlogami bodo dvige nad 1000 Din prejeli proti štirinajstinevnim odpovedi, dvige pod 1000 Din pa vsak čas. Ne držite svojega denarja doma. Tam vam ne prinaša prav nobenih obresti in ste poleg njega celo še Vi sami v nevarnosti. V hranilnici pa vam ga ne vzamejo ne tatovi ne ogenj. Vam bo vedno na razpolago in bo donášal še obresti. Vloge brez obveznosti takojšnjega izplačila bo seveda enako kakor doslej hranilnica obrestovala po 5%. — Staršem priporočamo za otroke hranilnike, ki jim izposoja hranilnica brezplačno. Otroci se

golo kožo. Fantič je bil suh kot trska, a velike glave, oče, zrel mož, pa koščen in žilav ter posebno okreten.

Treba je potrditi, da sta ta dva človeka svoj vsakdanji kruh pošteno zaslužila. Kar se jima je reklo, sta naredila in delala sta brez ugovora. Čudno je gledal varuh, ko je pogoreleca prvič opazil. Ni mu bilo prav všeč, a ko mu je mati pri kozarcu vina vse razložila, je dejal tudi on, da je prav, ker smo ju sprejeli, češ, pri hiši je itak malo možkih rok, Ivica sam pa itak ne more vsemu kaj. Kmalu sta postala Martin in Jernej celo velika prijatelja. Večkrat sem opazil izza grmovja, kako sta šla skupaj po poti in se živo razgovarjala ter krillila pri tem z rokami. Večkrat sem ostro premeril Jerneja, ko se je vračal na dvorišče, poslovišči se od Martina.

Ob taki priliki se je vselej zdržnil, kakor bi ga moje oko zasačilo, a nikoli se me ni upal odkrito pogledati. Mineval je čas, pogoreleca sta sedela še vedno v hiši in niti omenil ni nihče o njunem odhodu. Nekoč sem na svoje veliko začudenje opazil, da sta slekla svojo obleko in oblekla našo, nataknila opanke in si obesila torbi, kakor mi. Kaj to pomeni? Vprašal sem zopet mater, a ona je skomignila z rameni. Jernej je začel manj delati in marsikaj tudi brez moje vednosti, zato je pa začel več popivati z mojo materjo. Ko je bilo nekoč v Čučerju žegnanje, je zapregel Jernej mojega lisa in odpeljal mater na žegnanje. Skoro počil bi bil od jeze, vendar sem molčal. Saj bo kmalu svatba z Jagico, sem si mislil, in mati je hotela še enkrat na žegnanje. Naj ima veselje. Z menoj je govoril Jernej vedno manj, pač me je pa gledal vedno predrznejše. In Rok, ta nesrečni Rok, tudi ni bil kaj prida. Vzel je Niku klobuk ali nožič ali opanke, a Jelico je ščipal in jo dražil, če sem pa tega nepridiprava ostro prijel, je skočila iz hiše mati in kričala kakor besna:

„Pusti Roka v miru: kriva sta Niko in Jelica. Palico zaslužita, palico.“

„Saj je vendar pogorelec kriv, mati.“

„Le počakaj, boš že še videl pogoreleca,“ se dere mati, vsa zaripala od vina, tudi tobi se bo še našel gospodar.“

V meni je vse vrel, ker tega gospodarstva nisem mogel več gledati. Srce me je bolelo in neštetokrat sem se spomnil svojega očeta, poštenega očeta. In tu štajerska pogoreleca! Moj Bog! Niti delati nisem mogel več prav, roke so se kar same upirale. Delati? Saj Bog ve, za koga naj bi delal? Samo nekaj me je še ohranjalo pri zdravi pameti: Jagica bo kmalu moja in mine naj še kako leto, pa bom gospodar brez te suhe trlice, tega špičastega varuha.

Nekega popoldneva — ne vem več, kaj sem delal na dvorišču, me potrepja nekdo po rami. Obrnem glavo in, glej, pred menoj je stal varuh, kakor kip svetega Janeza na mostu. Najel je obraz, nos se mu je pobesil do ust in črni zobje so se mu zarežali.

„Dober dan, gospod varuhu!“ ga pozdravim. Varuh pokima z glavo, pokaže drugič svoje zobe, potegne iz žepa nek papir in tleskne po njem, rekoč:

„Tu je vse, mladi gospod ženin. Samo jutri moraš še na magistrat, da se podpišejo računi, potem naj pa le zapiskajo godci.“

Meni se je zdel ta gospod varuh vse presladak, a ker je govoril o ženidbi, vrag naj bi ga vzel, sem pogoltnil tudi to zoperno sladkost.

Martin me prime pod pazduho in me odvede na vrt. „Sedi, Ivica, da se modro pomeniva, saj si pameten fant.“

Varuh sede na prelaz, skloni glavo in brska nekaj časa z drenovačo po travi.

„Da, lahko mi verjameš,“ pravi čez nekaj časa, „tebi in tvoji materi želim le dobro. Saj me poznaš. Varušto

Steklena cerkev. — V bližini Bruslja, v Belgiji so lansko leto zgradili cerkev, ki je popolnoma vsa iz stekla, od temeljev pa do vrha. Enako so stekleni tudi vsi okrasji, ki so v cerkvi ali tudi oni, ki cerkev krase od zunaj.

Škotska. — Dva škota, ki sta se rešila s potapljačje ladje na brno, sta plula po morju. Eden je začel moliti: Če se rešim, o Gospod, tedaj hočem... — Stoj! — ga je prekinil drugi: Vidim kopno!

Znanstveniki so izračunali, da človek, ki korača ali potuje na zapadno stran, tehta več kot bi korakal proti izhodu. To so znanstveniki dognali na podlagi vrtenja ali sukanja zemlje.

Pleše bodo izginitle. A: Časopisi poročajo, da so zdravniki s svojimi študijami prišli že tako daleč, da bodo pleše popolnoma izginitle. B: To je popolnoma res, ker vsakega plešatega ko pokopljajo, pokopljejo z njim tudi njegovo plešo.

Govoriti je vedno lažje kot razumeti. Ljudje nam navadno vse vedo, ne razumejo pa ničesar.

Pravkar je izšla prva strokovna knjiga za prikrejevanje damskih oblačil

prirejena za strokovnjake, samouke in šolski ponk. **»TOALETA«**

Cena knjige Din 120.—, člani krojaške zadruge jo dobe v zadrugi pisarni za znižano ceno Din 100.—.

Sestavil, risal, apisal in izdal

T. KUNC

lastnik konc. strok. šole in damskega salona, Ljubljana, Sv. Petra c. 4/II

»»

Oglejte si

razstavo risb za damski in moški tečaj na velesejmu paviljon „N“!

bodo tako učili varčevati. Take male otroške vloge izplačujemo vedno sproti in jih obrestujemo po 5%. — Hranilnica uraduje kakor doslej v pritičljivi samostani in sicer v ponedeljek in sredo od osmih do desetih, v nedeljo in praznik pa od sedmih do desetih dopoldne.

To in ono.

(Primskovo pri Litiji.)

Ledeni možje so se tudi pri nas zglasili. Letos so bili še nekako kavalirski. Ampak Zofija! Ta je letos pobesnela. Lilo je kakor iz škafa in kmalu je bila vsa dolina preplavljena. Ljudje tarnajo, ker je tako hladno: saj noče nič rasti. — Letos je broševo leto. Se razume, da jih tudi pri nas ne manjka, a ledeni možje so jim pa le dali vetra. Torej vsaj nekaj koristi. — V zadnjem času so se pri nas pojavile dvonožne lisice. Pred kratkim so se nenapovedano javile v Jesčah in dva kmeta olajšale za 14 kokoši. Upamo, da bodo tem »ednim lisicam« kmalu na sledu.

Vlom pri belem dnevu.

(Primskovo pri Litiji.)

Berači in postopači so za deželo velika nadlega. Tudi v naše bribovske kraje zabajajo in vznemirjajo ljudi. Tu in tam je že bilo kaj izmaknjeno. Sedaj se je pa izvršil vlom pri belem dnevu s prav filmsko naglono. Dne 24. maja je vdrl neznan zlikovec v stanovanje šol. upravitelja Golobica Petra in mu odnesel vso obleko, perilo in nahrbtnik. G. šol. upravitelja tačas ni bilo doma. Ljudje so kmalu opazili vlom. Okno upraviteljevega stanovanja je bilo odprto in šipe razbite. G. župan Lavrič, ki je imel shra-

njen ključ upraviteljevega stanovanja, je odprl sobo in opazil odprto omaro, popolnoma izpraznjeno. Uzmovič je vse reči naglo stlačil v velik nahrbtnik ter jo odkuril čez drn in strn. Drak-slerjev Stane in Rozina Ludvik iz Sevnega sta mu sledila do Mengša, nakar sta vsako sled izgubila. Zlikovec so nato videli v Bratencah, kjer je prošil za vodo. Zvečer se je odpeljal iz Št. Vida proti Ljubljani, tako poročajo iz šentvidske postaje. Možakar je srednjih let, velike postave, nosil je siv klobuk, rujav suknjič in črne hlače. Sprejaj v zgornji čeljusti mu manjka en zob. Orožniki iz Sv. Križa pri Litiji stvar pridno zasledujejo.

Božja pot na Gorici

(Poljane pri Toplicah)

Starodavna božja pot na Gorici, kjer kra-ljuje M. B., »ki razume slovensko in kočevsko«, se prebujala. Vsi, ki častite našo Marijo, ki ste bili že na tem »Dolenjskem Brezju«, veselite se! Koncem junija že, dobimo tri velike jeklene zvonove, težke nad 5500 kg, ki bodo vam vsem oznanjali, da bo odslej na Gorici poleg običaj-nih štirih shodov še vsako drugo nedeljo v mesecu služba božja. Vsakokrat bo že na pred-večer in prav tako naslednje jutro prilika za prejem sv. zakramentov. Pridite v velikem šte-vilu na našo božjo pot! Ko boš preizkušan, oče, in boš v stiskah jokala, mati, mogočni zvon Goriski Ti bo povedal, da imaš blizu najboljšo Zaveznico in Pomočnico. In Ti, mladina, od silnih viharjev razbičana, pridi v zavetje k Materi! Tu pred Njenim oltarjem je tako mirno, tiho. Tu boš našla oddiha, utehe; tu se napila novih moči. — Zato pa gotovo ne pozabite priti na Binkoštni ponedeljek in potem še in še.

Novice.

(Raka pri Krškem.)

Sobota 20. maja je bila za našo župnijo slovesen dan. V svoji sredi smo imeli svojega nadpastirja prevz. g. knezoškofa, ki je delil naših malčkov zakrament sv. birme. Cerkev so za to priliko okrasila dekleta z venc. Kgr je g. škofu prav posebno ugajalo. K spre-jemu se je zbrala številna množica, dokazujoč prevzvišenemu svojo udanost. Prišli so, med nami so bili, a že jih je konjica spremljala proti Kostanjevici, kjer so jim zvečer v Gorjan-cih goreli kresovi v pozdrav. — Sveža je še gomila štrkove matere iz »Illovca«, ki jo je ne-mila smrt iztrgala iz kroga številnih otrok. Prav tako že krije zemlja občinskega slugo Maznika iz Zabuč. Svetila jim večna luč!

Ogenj je pustošil

(Drašiči)

Mirno lahko prištevamo Drašiče med naj-bolj prijazne slovenske vasi. Saj čepi tako po-kojno sredi najboljših belokranjskih gor. Ta idiličen mir je kruto prekinil v soboto, 20. maja poguben požar. Ljudje so bili po delu, mali otroci pa v šoli, tedaj je planil iz vasi dim in ogenj. »Drašiči gorijo«, je šlo kot blisk po go-ricah in poljih. Ljudje so za hip odreeneli od groze, kje gori. Tekli so kar so jih nesle noge in kmalu videli strašno pustošenje ognja. Pavličev pod je gorel, kaj ne bi gorel suh les in še polno slame povrh. V hipu se je ogenj oprjel vseh sosednjih streh. Od groze odreeneli ljudje so začeli reševati, iznesli so iz vseh sosednjih hiš opravo perila, sploh vse pre-mičnine. Položaj je bil brezupen. Kmalu so bili

čudak še po smrti. V Londonu je nedavno umrl bogat lord, ki je bil splošno znan vsled svojih židovskih navad. Vse svoje premoženje nad pol milijona dolarjev je zapustil raznim športnim društvom, ki pa jim je postavil pogo-ji, da morajo turisti prenesti njegovo truplo preko Mont Blanca, po-tem ga šele pokopljajo. Da bi prišli do milijon-ov in izpolnili pokoj-nikovo poslednjo željo, so truplo balzamirali in ga odpeljali v Švico. Tu so našli par hrabrih gor-skih vodnikov, ki vsled slabega vremena sicer niso šli preko najvišje-ga vrha, pač pa so bal-zamirano truplo prene-sili preko glavnih lede-nikov, nakar so pokop-nika svečano pokopali.

Mladi iznajditelj. — Sinček: Poglej, mamica, kar sam sem si na-pravil gosli! Ali nisem priden? Mati: Da, moj sinček; kje pa si dobil strune? Sinček: V tvo-jem glasovirju...

Kdor ne ljubi dela, je sovražnik splošnosti.

Obzirnost je lepa, če izvira iz usmiljenja, ne dela pa nikomur časti, če je obziren iz straho-petnosti.

ni šala in tudi ne nosi nič. Odgovarjaj temu in onemu, brigaj se za to in za ono: velike skrbi so to. Za vsakega drugega bi prav gotovo ne prelil niti kapljice znoja, a za vas — za svojega starega prijatelja Miška — Bog mu daj dobro — mi ni žal truda. Zlasti tebe je imel rad in čas je že, da se ženiš. Vem, da ti že gori pod nogami. Ej, mlada kri! Kaj ne? Jaz sem star jazbec.

»Res, mu odvrnem, čas bi že bil.«

»Prav praviš. Dobro dekle je Vukovičeva Jaga, dobra kot kruh in tudi praznih rok ni. Srečni bodete. Ali slišiš, Ivica, me prime Martin za rokav, kako mislite pa z materjo? Glej, tu so težave. Misli sem že na to in na ono, a glavo imam že kot rešeto. Ničesar ti nisem hotel reči, a sedaj ne smem molčati. Tvoja mati rada pije in se rada prepira, hude krvi je. Kako bo shajala s snaho? In potem Martin tiho nadaljuje: »Veš, tisti Jernej! No, no, jaz samo tako pravim, in položi pri tem kazalec na čelo.

»Ne razumem vas, pravim in prebledim.

»Me boš že še razumel. Veš, to niso šale. Zenska, ženska — in še slabša je od ženske — baba! Tako ti povem: Kjer ni sloge, tudi božjega blagoslova ni. Dovolj sem že prigovarjal stari, toda ona venomer: A kaj bo z menoj! Hodi po svojih potih. Sovražji te in grdi.«

»Mene? Kaj sem ji storil?«

»Kaj? Vprašaj njo! Zenska je in vrag ve, kaj je z njo.«

»A kaj naj storim?«

»Delite se!«

»Delimo naj se? Ali ni vse naše?«

»In njeno, vsaj kar je dokupljenega. Bolje bo, če se poravnate.«

»A brat in sestra?«

»Za ta dva se ne brigaj, ta bodeta že dobila svoj del. Naj se ji da petina in konec bo prepirov, vsaj rekla mi je tako. Jaga ti bo itak precej prinesla, potem naj pa

gospodari mati na svojem, vsaj ne bo tožba za vsako kokoške jajce.«

»Toda moj oče mi je drugače govoril.«

»Tvoj oče je mrtev. Stara mi je rekla, če napravimo delitveno pismo, naj v božjem imenu pripelje Jago jutri, drugače pa ne. V mojo hišo ne bo prišla.«

Ničesar mu nisem odgovoril, a sami si lahko mislite, kako mi je bilo. Kakor bi mi divja zver zasadila krem-plje v srce.

»No, me vpraša Martin, ali hočemo? Brez pravdanja. Vidiš, jaz sem varuh, ti pa še nisi polnoleten. Če bi bil ničvrednež, bi vam lahko mnogo škodoval; toda Bog mi je priča, dobro hočem urediti to zadevo in tudi ne brez tebe, saj si že zrel fant. Reci: da in čez tri tedne bo svatba, Jagica pa tvoja.«

Martin je govoril vse to tako pošteno in tako od srca. Se nikoli dotlej nisem slišal od njega takega glasu in žal mi je bilo, da sem ga smatral časih za prevaranta. Toda zopet mi je postalo hudo zaradi delitve, da bi se drobila naša zemlja. Toda, ko mi je omenil Jagičino ime, se mi je zablesketalo pred očmi kakor zlato in pozabil sem na vse drugo, na vse.

»Dobro,« sem mu dejal, »povejte materi odkrito, da bom storil vse po njeni volji.«

»Glej, tako se govori!« me poboža Martin po licu, »res, pametnejši si nego ona.«

»Toda kaj je z onimi našimi obligacijami?«

»S kakšnimi obligacijami?« je planil Martin.

»I, saj menda veste, saj vam jih je dala mati.«

»Da, da,« odvrne hitro Martin, »pri sodišču so, pri so-dišču. Vse to je vaše, Torej jutri gremo na rotovž. Sedaj pa zbogom!« Po teh besedah me je potrepil Martin zopet po rami in odšvedral v hišo.

Počutil sem se nekam čudno, kot bi mi ležal kamen na sreč. Vrgel sem motiko proč in prišel semle, na oče-

na mostu sosednji Božakovčani s svojo brizgano. S čudovitimi poizvedljivostjo so metala vodo na ogroženo Kastelečeva poslopja, saj je ogenj gnil veter doli proti Gustinu. Kmalu so se jim pridružili vrli sosedi. Virodnici s svojo motoriko. — Prišli so še Rosalčičani s svojo brizgano in nazadnje še Metličani s motoriko. Tako, da je bilo z domačo kar pet brizgalen na delu. Ljudi se je kar trlo. Strašno je bilo gledati borbo človeka in stroja proti divjemu pustošenju požara, kar je ogenj v začetku zagrabil, se ni dalo več rešiti. Vendar so pa storili vrli gasilci silno veliko. Povsem so rešili okoliške strehe, ki so bile mnoge tudi slamoate, ena od teh je že s plamenom močno gorela. Po dobroturinem gašenju se je posrečilo ogenj ugasiti, tako, da ob 5 ni bilo nobene resne nevarnosti več. — Najhujše je zadelo Nemančiča, kateremu je požorelo dobesedno vse, hiša in vse gospodarska poslopja in mnogo orodja. Pavlovič je zgorel pod in hlev, hišo so rešili. Plutu zgoraj hiša, Pečarič pod. Klobučarja hlev in Stankovič hlev. Škoda znaša pol milijona dinarjev. Zavarovalnica je malenkostna. Ljudje so vsi obupani, kajti to ni edini udarec naše že itak obubožane Belokrajine. Nujno je potrebna izdatna pomoč. Vsa pohvala pa gre res vsem, ki so gasili in reševali, posebno Virodnici, ki so s svojo motoriko ogenj ugasili in Božakovčanom, ki so s tem, da so rešili Kastelečeva, rešili velik del vasi, ki bi bil sicer silno ogrožen.

Novice.

(Podzemelj.)

V nedeljo, dne 7. maja se je poročil gosp. Niko Tome iz Kapljišče, odlični kulturni delavec v katoliških organizacijah, z gđ. Barico Črnič iz Pravatine. Poročal je ženinov brat, prof. Matija Tome. Na predvečer poroke so ženinu zapeli fante-kongreganisti pod vodstvom organista Janeza Totterja iz Gribelj lepo podoknico in mu izročili v spomin na fantovska leta lepo sliko. Odličnemu zakonskemu paru na novem domu v Podzemlju želimo obilo sreče in blagoslova! Prevzela sta domačijo g. Edvarda Rütthla, njegova gostilna in trgovina sta edaj v mladih rokah. G. prof. Tome je poročal tudi sorodnike v Kapljišču. Obilo sreče! — V načrtu je, da letos naredi novo cesto v Podzemlju, da se izogne budemu klanu pri farni cerkvi. — Fantovska kongregacija je pretekli mesec priredila

na odru precej zabave in smeha z igro: »Zdravnikov strežnike. — Mogočno se dviga pri farni cerkvi mlaj, ki so ga vrli fante postavili majniški Kraljici v fast. — Kruta smrt je pretrgala nit življenja mlademu gospodarju Jožetu Pezdircu z Otoka, očetu mladotletnih otrok. Umrli je v Kapljišču dobra mati Bara Marentič, stara 56 let. Obema družinama naše sožalje! — Na florijanovo smo imeli kar dve procesiji. V Klobučer in na Krasine. Udeležba velika, gasilci polnoštevno v krojih. V župniji imamo štiri gasilna društva, ki so zelo agilna. V 15 vaseh obhajajo letos šmarnice. Mladina se rada zbira okrog Marije in ji veselo prepeva. Te šmarnice obiskujeta tudi oba domača dušna pastirja.

Gasilska slovesnost.

(Vrh sv. Treh kraljev.)

Vas, ki radi prihajajo na naš hrib, da po majhnemu trudu uživate prekrasen razgled po dobrih delu naše lepe slovenske zemlje, in tistim, ki radi poromajo sem gori, da sv. Treh kraljev priporočijo svoje zadeve, naznaujamo, da bo 4. junija pri nas velik praznik. Seveda, tudi drugod bo binkoštna nedelja, a pri sv. Treh kraljih bo vse bolj svečana. Naše mlado in delavno gasilno društvo si je namreč nabavilo novo motorno brizgalno in na binkoštno nedeljo, po službi božji ob 10, bo slovesno blagoslovljena. Po slovesnih litanijah pa bo — v korist gasilnega društva — pri Dolinarju velika veselica s tombolo. Pridite na binkoštno nedeljo mnogostevilno! Povečaj našo slovesnost! Podeliti naše mlado gasilno društvo in poskusiti svojo srečo pri tomboli. Komur bo sreča mila, bo od sv. Treh kraljev korakal vselega srca ob lepi junici ali pa se z gramofonom v nahrbtniku veseli poskočnih vič, ki jih bo mogel navijati, ali pa sopihtati pod vrečo koruze — in še mnogo drugih lepih in koristnih reči je, ki čakajo na srečnega dobitnika.

Noši sadjarji in vrtnarji.

(Begunje pri Cerknici.)

Na praznik Vnebohoda se je pri nas ustanovila podružnica Sadjarjskega in vrtnarskega društva. Precej pozno smo se zganili, vendar ne prepozno. Zadnjih deset let je rastlo zanimanje za sadjarstvo kar vidno. Mnogo sadnega drevja je bilo na novo zasajenega. Zunaj vasi so na-

stali kar čeli nasadi, ki že prinašajo sadove. Upanje je, da bo s podružnico SVD dobila sadjarja pri nas še večji razmah. Saj je pa znal višji sadjarjski nadzornik g. Martin Humek tako poljudno razložiti pomen sadjarstva, da bo pristopil k podružnici vsak umen gospodar, ki ima kolikšak večji vrt. Članarino 25 Din bo že polagoma spravil skupaj. Bo pa zato dobival vsak mesec list »Sadjar in vrtnar«, pa še razne ugodnosti od podružnice. Za sadjarstvo so pokazali posebno zanimanje možki, ki so kar napolnih dvorano Katoliškega doma. Ženstvo pa ni dala k popoldanskemu predavanju v tolikem številu, kakor bi pričakovali. Zanašamo se, da bo podružnica, ki kateri je takoj ob ustanovitvi pristopilo nad 50 članov, lepo uspevala pod vodstvom vnetega sadjarja g. Ivana Čfritca iz Selskega.

**Vsak trgovec,
gospodar in
gospodinja
poseti**

XIII. LJUBLJANSKI VELESOJEM OD 3. DO 12. JUNIJA 1933.

Pregled vseh predmetov in potrebščin v gospodarstvu in gospodinjstvu.
Izstavišče obsega 40.000 m².

Polevna vožnja na železnicah, popusti na parobrodih.

Specijalne razstave: Pohištvo, namje, tekstilne blago, papir, živila, tujski promet Dolenjske, perutnina in kuni, živali in rastline v stanovanju. Legitimacije se daje pri biletnarjih Futurka, večjih denarnih zavodih, župnih in občinskih uradih, in pri večjih železnih postajah Dravske banovine. Velesojemsko zabavišče je pestro in velikomestno.

V vsako hišo »Domoljuba«!

tov grob. Tu sem sedel dolgo in gledal naš beli dom. Že je priplaval mesec po nebu in tedaj se pojavi za pokopališko ograjo naenkrat — Niko!

»Ivica, me pokliče, kaj počneš tu? Ivica, pojdiva domov, pozno je že.«

»Grem,« mu odvrnem jaz.

★

Drugo jutro sem zgodaj vstal. Oblekel sem se kakor za nedeljo in isto sem ukazal tudi Niku. Jernej in Rok sta bila nekje v krčmi onkraj ceste, mati pa sama v sobi. Stopil sem k njej.

»Bog vam daj dobro jutro,« ji rečem mirno; torej danes se gremo na rotovž delit.«

»Gremo,« mi odvrne ona zmeden.

»Pa dobro, mati, naj bo po vaše. Bo vsaj vsak na svojem in vsak bo gospodaril po svoji volji. Če bi bil rajni oče še živ, bi ne bilo tako: ostalo bi vse skupaj. Toda pokopali smo ga in njegova beseda ne velja več, a jaz ne bi rad, da se grizemo in pravdamo. Bolje bo tako.«

»Da, boljše bo,« odgovori mati.

»Ali slišite, mati, samo nekaj vas prosim, preden si razdelimo.«

»Povej!«

»Niko in Jelica naj ostaneta pri meni. Navadila sta se me, kajti vi — vi imate — naprej nisem mogel govoriti. Odšel sem iz sobe, ona je pa samo pokimala z glavo.«

Pri Svetem Kralju je zvonilo ravno osem, ko smo odšli mati, jaz, Niko in naš varuh proti mestni hiši. Hodili smo drug poleg drugega, a nihče izmed naših ni znil nobene besede, kot pri pogrebu. Le varuh je čenčal in čenčal ter časih materi nekaj zašepetal, a ona me je vselej pogledala izpod čela. Ob oknu krčme ob cesti smo

opazili Jerneja. Smehlja je ji je pomežiknil, a mati mu je bojazljivo pokimala. Prišli smo na magistrat pred nekoga trebušastega gospoda, mislim, da je moral biti senator, vsaj Martin ga je vedno ogovarjal: »Spectabilis domine senator!« (Spoštovani gospod senator.)

Senator je imel debelo glavo, velik trebuh in kratke noge.

»Hm,« pravi in si pogladi z dlanjo lice, ali ste vi Krusiči? ter začne pri tem močno kašljati.

»Sino, vaša milost!«

»Pa kaj bi radi? Po kaj ste prišli?«

Naš varuh se globoko prikloni in začne blebetati senatorju cele latinske litanije¹, od katerih nisem razumel jaz ničesar. Le kadar je pripovedoval Martin po latinsko o goldinarjih, je kimal senator z debelo glavo in debeli nos se mu je od zadovoljnega smeha še bolj razširjal.

»Hm!« izpregovori senator in potrka s prsti po trebuhu, »vi bi se torej radi delili?«

»Da, vaša milost,« pritrdi plaho mati.

»Dobro!« pravi senator. »Takoj bomo napisali pismo.«

Senator je sedel za mizo, pogledal če je pero dovolj priročno ter začel pisati in pisati. Napisal je tega celo polo. Mi smo morali počakati v predsobi, le naš varuh je ostal pri senatorju in mu govoril po latinsko. Poklicali so nas, da podpišemo. Jaz sem prosil, naj se mi pismo prebere, toda senator se zadere name:

»Glej ga, pismouka v opankah; da bi ti še bral; ali sem morda tvoj učitelj? Kaj ni Sveto pismo, kar jaz napišem?« Potem je začel nekaj latinsko brati, a ko sem mu povedal, da tega učenega jezika ne razumem, mi po hrvasko na kratko pove, kako je vse po pravici razdeljeno in da bo dobil vsak, kar mu gre. Podpisal sem

¹ Na Hrvaškem je bilo v tisti dobi vse uradovanje še latinsko.

Zamorski pregovori.
Zamorci se ne odlikujejo s pridnostjo in veseljem do dela. O tem pričajo tudi njihovi pregovori, ki jih je zbral neki misijonar. Mnogi zamorski pregovori ljudem naravnost naravajo v lenobo, namesto da bi jih vzgajali v ljubezni do dela. Tako imajo zamorski pregovori, ki pravi, da od predolgega spanja se nihče ni umrl. Drugi zamorski pregovor pa pravi, da lahko preveč dela škoduje zdravju, slab pa ni niti tretji, ki pravi, da kdor spi, ni v nevarnosti, da bi se mu zapilil trn v pete. Zamorci tudi pravijo, da nikjer ni rečeno, da bi se moral človek pretegniti pri delu, da bi obogatel, kajti dokler živi, je že itak dovolj bogat. Naj omenimo še nekaj zamorskih pregovorov. Ne pehajo se za naslovi ali karijero, kajti nizki plažeči rastlini se ni treba bati slabega vremena in neurja, ker ji ne more do živlega. Delati, da bi obogatili? To je neumnost, velika neumnost, kajti bogataš nima prijateljev. Ne pozabi, da živi tiger čisto sam, podgauc pe

Priposestevanje javnega sveta

Zgodilo se je, da je nekdo na javnem svetu napravil drvarnico brez vsakega vprašanja in brez stavbnega dovoljenja, a to pred očmi župana in tudi načelnika gospodarskega odbora za dotično sosesko, ne da bi ta dva kaj ukrenila zoper početje dotičnega občana. (Ali je morda vendar-le dobil kakšno tiho dovoljenje, ki ni v skladu s postavnimi predpisi? Ali pa so to molče trpeli?) Bodi že kakorkoli: Vsekako zadeva ni pravilna, ako je dejanski stan tak, kakor nam je bil sporočen.

Prvo vprašanje je, ali je dotični s tem, da je postavil drvarnico na javnem svetu, tudi že priposestevoval tisti svet? Javno je, da ne. Gotovo tudi ni bilo tako mišljeno vprašanje, ker naš poročevalec sam zakon že dobro pozna, toda ne poznajo ga drugi. Dasi stvar o priposestevanju ni niti neznana niti nova, naj vendar-le na izrečeno željo napišem o tem nekaj pojasnil.

Za priposestevanje veljajo določila običnega državlanskega zakonika, za nas še vedno starega avstrijskega, dokler ne dobimo novega. Za priposestevanje v občini je potrebna praviloma tridesetletna doba. To priposestevanje ob izrečeno v zakonu določenih pogojih se imenuje redno. Izjemo dela priposestevanja javne imovine (javnih prostorov ali javnega sveta, zemljišč i. dr.), torej nasproti državi (fiskusu), dalje nasproti upravam cerkve, občin ter drugih dovoljenih teles (javno-pravnih korporacij, tako n. pr. pri nas gospodarskih odborov). Za priposestevanje nasproti vsem tu navedenim edinam je potrebna štiridesetletna doba po določbi § 1472 navedenega obč. drž. zakonika. Sicer morajo biti pogoji, ki so merodajni za priposestevanje v

Pri slabi prebavi želodca

zaprtju, napetosti, hemoroidih in slabem delovanju črev, arteriosklerozi i. t. d. izborna deluje, osvežuje in čisti kri

„PLANINKA“-ČAJ BAHOVEC

ker 1) raztvaja snovi v človeškem telesu, 2) jih odvaža iz telesa, 3) krepi in obnavlja celokupni organizem. Dolgoletna izkušnja so pokazala, da »PLANINKA-ČAJ BAHOVEC« ne ustvarja navade, marveč milo čisti in žene na vodo. — Izvirna škatlja Din 20 — v lekarnah in drogerijah.

Reg. št. 1349 z dne 6. 7. 1932

Lekarna Mr. L. BAHOVEC, Ljubljana

obče, znani vsakemu državljanu, vendar naj jih tu ponovimo. Po § 1460 obč. drž. zak. se zahteva za priposestevanje razen sposobnosti osebe in predmeta za to: da ima dotični stvar ali pravico, ki naj se na ta način pridobi, resnično v posesti; da je njegova posest zakonita (po pravici = rechtmässig), poštena (= redlich) in pristna ali prava (echt), in da nepretrgoma traja vso po zakonu določeno dobo. Ne more torej priposestevovati nihče niti kak predmet ali premoženje, niti nepremičnino (posestvo, javni svet ali zemljišče), kakor tudi ne pravico, o katerih ve, da ni njegovo ne eno ne drugo, ampak da si jih je prilastil ali imel iz početka namen prilastiti si jih neopravičeno. Od prednikov prevzela stvar se priposestvuje le z nemotenim uživanjem skozi vso v zakonu določeno dobo in v dobri veri, da je stvar, ki jo ima v posesti, res prava lastnina dotičnega, ki jo uživa.

Iz povedanega je razvidno, da s postavitev drvarnice na javnem svetu temu posestniku ni dana možnost za priposestevanje — tudi ne, ako poteče postavno določena doba. Morebitni namen, molče si prilastiti dotični svet, za katerega on prav dobro ve, da ni nje-

gov, mora pa itak preprečiti oblast. Ako je dotični svet javno dobro (javna imovina), je dolžnost občine skrbeti za to, da se zgradba drvarnice na njem takoj odstrani, posebno še, ako se je izvršila, ne da bi bilo dano stavbno dovoljenje po pravilnem stavbnem ogledu, kakor velja stavbni (gradbeni) zakon. Mogoče je le še dvoje: Ali da dotičnik kupi od občine (ali od soseske, čigar pač je) svet, kamor je postavil drvarnico, ali pa ga vzame — kar je tudi dopustno — v najem ter se obveže trajno plačevati primerno najemnino. Kar enostavno postaviti neko stavbo na tujem svetu — najsi je javen — morda samo zavoljo trdnega prepričanja, da dotičnemu kot somišljeniku gotove skupine odločujočih ne bo nihče nasprotoval, je malo predrzno početje. Saj spada tako početje vendar pod paragraf, ki velja neizprosno enako za vse državljanke brez razlike, pa naj pripadajo družbi belih ali črnih ali če hočete tudi — pisanih. V takih primerih ima vsak občan — meščan ali tržan ali vaščan — pravico za nadzorstveno pritožbo na višje oblastvo. Pritožba je brez dvoma kot vložena v javnih zadevah kolka prosta po členu 6 taksnega zakona

skupaj v velikih družinah. Ostani torej raje podgana. Če moraš delati in če ti ne preostaja nič drugega, se nikar ne pretegni, kajti kdor prehitro teče, ne vidi na cesti ležečih kamnov. Izogibaj se vsake nepotrečne nevarnosti, ne trudi se po nepotrebnem in ravnaj se raje po živalih: podgana nikoli ni tako neumna, da bi vdola teigra na vrvi.

Pri vojaki. — K polkovnemu zdravniku pride zjutraj na pregled vojak orjaške postave in izredno trdnega zdravlja. — Kaj tudi vas kaj boli? — ga vpraša zdravnik začuden. — Da, noge, če predložim hodim.

V zaporu. »Zakaj so te zaprli?« »Ker sem preveč močan. Tako sem ga udaril, da mu je takoj užla duša.« »Me ne pa zato, ker sem premočan. Naložil sem si težko blagajno, pa je nisem mogel hitro odnesti.«

Narodno, oziroma, državno himno Anglije »God Save the King«, je zložil ter uglasil leta 1743 Henry Carey.

Beseda »grenadir« (vojak) je nastala v 17. stoletju vojakov, ki so metali granate.

— — — zakaj si nisem raje odsekal desnice. Mati in Nika sta se podkrizala in končno je podpisal še naš varuh.

Mati izvleče iz svojega roba deset cekinov ter jih položi na senatorjevo mizo in on jih spravi mirno v žep, nam pa reče:

»Hm! Z Bogom! Sedaj lahko greste. Slavni magistrat bo že varuhu povedal, kako je treba razdeliti.«

Varuh Martin se je globoko priklanjal in blebetal »Spectabilis« sem, »Spectabilis« tja.

Končno smo se vrnili na naš — naš! — dom, žalostni in potrti.

Podpisali smo pismo, kako naj bi se razdelili, toda naš varuh ni črnil o delitvi ne bev ne mev. Vse je ostalo pri starem — pogorelca pa v hiši. Zdelo se mi je čudno in vprašal sem varuha, kaj je. Toda on je skomignil z rameni, rekoč: »Vse bo prišlo, saj je še čas!« Poročni dan se je bližal, a mati mi naenkrat reče, da ga bo treba odložiti še za en mesec, kajti ni še pripravila perila in tudi dolžniki da niso prinesli obresti, za svatbo je pa treba denarja, kajti ona neče, da bi se ženil kot eigan.

»Mati,« sem dejal precej razburjen, »sedaj mi je pa dovolj. Vse sem vam ugodil po vaši želji in proti svojemu srcu, samo da bi ne bilo zamere, toda povem vam, da me ne bodete več vodili od meseca do meseca za nos. Bog vam blagoslovi ta vaša pogorelca, a rečem vam, dajte mi dekleta in z bogom.«

Odšel sem, ne da bi se zmenil, kaj bo odgovorila. Toda ko sem omenil ona pogorelca, je zardela od togote. Odšel sem na cesto in naletel tam na svojega varuha ter mu povedal, kaj se je dogodilo.

»No, no, no,« se nasmehne Martin. »Poglejte sitnežal! Pridi jutri k meni v mesto. Saj veš, na Potoku pri eno- okom mizarju. Tam bova uredila vse, da se že rešim tega vraga, kajti tudi meni že preseda. Torej jutri okoli desete.«

»Dobro, z bogom!« sem dejal.

Martin je odšel proti naši hiši. Komaj se je oddaljil za streljaj od mene, je stopil izza grmovja Jernej. Oba sta se ozrla za menoj, potem sta se pa začela polglasno razgovarjati. Odšel sem v Crnomerce. Ne vem, kaj mi je bilo, toda vse me je vlekel tja, kakor bi bili vpreženi štirje konji predme. Bilo je na večer. Pred hišo je sedela Jagica — sama. Vse je bilo tiho, vse mirno, nebo je pa žarelo v večerni zarji. Le izza Vukovičeve hiše se je slišalo udarjanje kladiva. Dvoje, troje otrok se je lovilo pod vrhjem. Sredi ceste je stal velik voz, a ob njem je vlekel suh kranjski voznik svojo pipo. Pri Svetem Duhu je zvonilo Zdravomarijo, a iz mesta so šle delavke ter nosile na ramenih motike in pele svoje pesmi. Tako čudno mi je bilo pri sre, tako dobro.

Jagica je sedela, kakor sem dejal, na klopi pred hišo. Kakor da jo vidim še sedaj. Glavo je naslonila na levico in zrla v tla, z desno roko se je pa poigravala s koralno ovratnico. Okrog nje je predla bela mačka ter dvigala rep in glavo, a pod noge ji je legel črn, kosmat pes.

»Dober večer, Jagica!« sem jo pozdravil.

Deklica se je zdrznila, kot bi jo potegnil z resastim klasom po vratu.

»Bog ga daj, Ivica,« mi živahno odzdravi, »odkod prihajaš, dragi?«

»Od doma, Jagica.«

»Kako je doma? Ali je mati huda?«

»E, po stari navadi.«

Deklica je skrila obraz in mislim, da ji je stopila solza v oko.

»In pogorelca? Ali ste si razdelili?«

»Se ne. Toda sedaj gre prav zares. Za jutri me je poklical varuh v mesto, da urediva vse, kar je treba. Da, res, in ti — ti boš moja.«

Tomaževi

Tinca je dekla, Tomaž mizarški pomočnik. Oba sta zdrava, smehljajoča in vesela.

Tomaž ne gleda življenja od lahke strani. Dobro pozna trud in delo in borbo za obstanek. V nedeljah drugi veseljatijo. Tudi on je vesel. Truden je od dela, toda zadovoljen. V cerkev gre, kjer mirno in vdano pomoli. Njegova duša je okrepčana. Njegova misel je jasna in vedra.

Tomaž ne pričakuje nič dobrega od življenja. Vendarle mu gre smehljaje nasproti, češ, pa se poskusiva! Bova videla, kdo se bo naveličal.

Tinca je skromna. Nekatere dekline se radi šopirijo. S pentljami v laseh, nakodrane in celo s krznom okoli vratu se kažejo fantom in si iščejo ženinov.

Tinca ne misli na ženina. Kadar je prosta, se priprosto obleče. Rada gre na kratek izprehod, ker zelo ljubi prirodo, saj je rojena na deželi. Potem gre v cerkev pomoliti in nato na delo.

Zdrava je in močna. Jedi, ki jih drugi zametujejo, ker se jim zde preveč priproste, so za njo slaščica. Ona ne pozna izbirljivosti. Njen želodec je zdrav. Njena lica so rdeča kakor mlada zarja, oči žive kakor radost sama.

Znajdeta se pri enem gospodarju.

Nič si ne delata obetov, nič ne prisegata! Vidita se in vzljubita: Dva zdrava, nepokvarjena človeka sta. Takoj spoznata v svoji notranjosti, da sta ustvarjena drug za drugega.

Tomaž ji omeni:

»Ti Tinca! Takole si mislim. Ti pustiš službo. Jaz bom odslej delal še čez uro. Tudi godec sem. Na kakšno ženitnino me bodo že povabili, če jim povem, da znam zaigrati.«

Ne vpraša je, če ga vzame, ali ne. To tako ve. Ne moti se. Ona mu odgovori:

»Kakor misliš. Kadar hočeš, lahko narrediva.«

Cez tri tedne praznujeta poroko.

Naslednji dan odide Tomaž že zgodaj na delo. Nevesta pospravlja skromno stanovanje in se prijazno smehlja pred se.

Pa ji je tega dela premalo. K sosedovim stopi:

»Ze večkrat ste mi omenili, da ne marate imeti dekline. Pač pa bi potrebovali postržnico. Vzemite me! Zadovoljni boste z menoj! Tudi meni bo ustrezno! Vsak dinarček je dober!«

Soseda jo pozna. Razveseli se njene ponudbe. Dobro ve, kako pridna je Tinca.

Tomaž omeni prijateljem, da bi rad kaj zaslužil s harmoniko. Kmalu mora na svatovanje. Ker mu gospodar plača od kosa, ga ne zadržuje pri delu, samo da Tomaž več zasluži.

In že igra na svatovščini. Veselo igra in se prijazno pogovarja. Tudi kozarec ga izpije. Ne, opijani se pa nikoli ne.

Življenje teče mirno dalje.

Oglasi se štoklja. Prinese prvega potomca.

Tomaž je ves vzradočen, ko omeni ženi: »Se bolj bom pritiskal svoj meh, da bom več zaslužil!«

Oba sta vesela božjega blagoslova. Se bolj pridna sta.

Nekdo jima ponudi napot dodelano hišo: »Ker sta pridna človeka, jo vama dam zelo poceni. Počasi mi jo bosta izplačevala.«

Zelo se razveselita:

»Bog res skrbi za naju. Naj ima otrok svoj dom! Ko dorase, se bo imel kam zateči. Hudo je, če se človek vrne v svoj rodni kraj, pa ne ve za svoj dom!«

Spet zapoje harmonika. Tomaž igra na svatovščinah. Tinca doma gospodinja. Pazi na otroka in hodi streč k sosedovim. Dete položi na ogrinjačo, a sama dela. Otroci se mirno, kakor bi videl, da ne sme nagajati.

In potem je rojen drugi sin. Za njim še tretji in četrti. Deklice ni nobene.

Starša pridno delata. Vedno se imata rada kakor prvi dan poroke. Veže ju tudi ljubezen do dece.

Življenje brzi mimo. A ona dva sta vedno enaka. Valovje življenja se ju ne dotakne. O staranju nimata časa misliti. Drugi se lepoticijo, se bahajo in žive v vrtincu življenja. Ogledujejo se v zrcalu, trepetajo pred gubami in gibicami, ki jih čas kleše v njihove obraze.

Tinca in Tomaž na to ne mislita. Skrb za družino je njuna največja radost.

Otroci hitro rasejo. Hiša je izplačana. Treba jo je dodelati.

Tomaževa harmonika še vedno poje.

Velike golopecne in kasaške dirke

za blinkošti 4. in 5. junija ob 1/2 3 na voj. vežbališču v Dev. Ma. v Polju pri Ljubljani. Tekmovali bodo najboljši plemenski konji. Skupne nagrade Din 50.000.—

Videl sem ga na neki svatovščini. Trenutno me je obšlo, da je to druga svatovščina, ki smo jo praznovali pred desetimi leti:

Tomaž je sedel prav tak kakor tedaj za mizo in pritiskal svoj meh. In svatje? Meni so se kar zdeli nekdanji.

Šele potem sem se spomnil, da je tisti ženin že zdavnaj umrl.

Nasmehnil sem se:

»Ta dva znata kar pridržata čas! Mimo vseh dirja. Tomaž in žena ga pa držita kar na vajetih in stati morala!«

Potem se prično najhujše skrbi.

Starejši sin Francelj, se izuči za strojarja. Mlajša dva sta v srednji šoli, najmlajši je pričel v osnovni šoli trgati hlače.

»Čudim se, da ne osivim. Pa zmerom sem take volje, kakor tedaj, ko sva se vzela!« omeni včasih Tomaž ženi in jo ljubeče pogleda.

»Tudi jaz! To življenje je tako polno vsega dobrega in slabega! Skrbi so res vedno večje. Tvoja harmonika mora še vedno petiti Moja roka ne sme omagati pri delu!« mu odvrne ona.

In vse gre dalje.

Tomaž še vedno nateguje svoj meh. Ljudje se pač vedno ženijo in se bodo ženili. Svatovščine pač morajo biti.

Starejši sin odide k vojakom. Trmo ima v srcu in voljo kakor irhovino. Dovrši podčastniško šolo. Kesneje postane oficir.

Medtem dovrši drugi sin, Tine, že univerzo in postane profesor.

Tomaž pa gode. Ko sedi na svatovščini in plešejo svatje, se sučejo tudi njegove misli:

»Tine, moj srednji je profesor, Francelj oficir. Jože naj bo duhovnik božji!«

Spet veselo zaigra in se smehlja pred se. In res se tako zgodi:

Tretji sin zapoje novo mašo.

Ko sede na novi maši vsi skupaj, pro-

slavlja govornik novomašnika in njegova starša.

Tomaž se kar nekam izmuzne. Kmalu se vrne s harmoniko pod pazduho.

»Kaj boš s harmoniko?« se čudi žena.

Tomaž se puzno in vdano nasmehe in reče:

»Greh delajo godci, ki vse noči preigravo in prekvantajo, da ljudje nore in si kvarijo zdravje. Vesela, okrogla melodija je pa vseh Bogu in ljudem. Nikoli nisem preveč sviral. Na svatovščinah sem rad zagodel in izpraznil kozarec ali dva. To je bilo vse. Toda Bog je blagoslovil moj trud. Zaslužil sem.«

Verujte mi gospodje! Harmonika je mnogo pomagala, da je stopil moj sin danes pred oltar!«

Poslušali so ga in kimali.

Tomaž je pa stegnil svoj meh in eno zaigral. Zaigral je res samo eno, toda kratko in veselo.

Potem je spet spravil svoj meh in se med solzami nasmehnili:

»Poglejte! Kakšno srečo nama je dal naš Bog meni in moji Tinci! Naš zadnji, najmlajši je včeraj postal jurist. Zdaj bomo imeli še pravdarskega doktorja, ki bo uravnaval naš prepir, če se spričkamol!«

Jeseni sem srečal Tomaža in Tinco. Veselo smo se pozdravili.

»Zdaj sva na konju! Vsi otroci so preskrbljeni. Za najmlajšega se bodo pobrigali ostali trije.«

Midva sva pa spet mlada in vesela. Ej, še bova živela! Zakaj pa ne? Hišo imava in kos travnika in njive.

Človek res sam ne ve, s čim si je zaslužil toliko božje dobrote!« je dejal Tomaž in mi prijateljsko stisnil roko.

20 aeroplanov dobi Vatikan

Kakor je mnogim znano, katoliški misijonarji ne razlagajo paganom samo verskih resnic, temveč jim pomagajo tudi z šolami, bolnišnicami, sirotišnicami itd. Misijonski delokrog obsega neredko težko dostopne kraje in posebno v slučaju nenadnih hudih bolezni in gladu je pomoč prizadetim zelo otežkočena. V svrhu hitrega prevoza bolnikov, zdravnikov, zdravil in življenjskih potrebščin hoče sv. Oče nakupiti za katoliško misijonsko delo 20 aeroplanov, ki bodo preskrbljeni z vsem potrebnim. V ljubezni do bližnjega je katoliška cerkev slejkoprej na prvem mestu.

Ai smem vstopiti?

Holandski umetnik je naslikal nedavno sliko, ki vpliva na opazovalca bolj kot cele knjige. Slika predstavlja Kristusa, ki prosi za vstop v palačo Zveze narodov v švicarski Ženevi. Bosonog, v raztrgani obleki, oprt na polno palico stoji pred debelim vratarjem: »Smem li vstopiti?« vprašuje, »vsaj kot tih opazovalec?« Toda vratar mu ne odpre vrat. On ve, da Kristus ne bo zbrani gospodi dobro došel. Svet »urejujejo« brez Kristusa. Zato ne bo uspeha, zakaj še vedno ima za ureditev sveta polno veljavo vekovito načelo: Ako Gospod ne zida hiše, zaman se trudijo zidarji.«

V vsako hišo »Domoljuba«!

Naznanila

n P. n. županstva v Sloveniji prosi založništvo »Družinske Pratičke« v Ljubljani, da mu javijo vse morebitne spremembe in pomote v seznamu sejmov v Sloveniji, ker je v interesu kupcev in prodajalcev, pa tudi občin, da se pravilno natisnejo sejski dnevi.

n Društvo kmetijskih strokovnjakov za dravsko banovino bo imelo občni zbor v soboto, 10. junija ob 2.30 pop. v dvorani restavracije »Pri Levu« na Gosposvetski cesti v Ljubljani.

n Dekliška Marijina družba na Trati priredi na binkoštni ponedeljek popoldne ob 3. v dvorani cerkvene hiše na Trati, novo slovensko igr v 4. dejanjih: »Koroški tihotapec«, spisal France Brenk. — Domačini in okoljani pridite!

n Cerkevno predstojništvo v št. Jerneju bo binkoštni terek ob 9 na novo na dražbi oddalo cerkveni mlin v najem. Mlin je konstruiran na turbino in ima 4 tečaje.

n Vaše pri Medvodah. Tu so 25. maja ustanovili društvo »Bratje«, ki ima glasom pravilnalo skrbeti za onemoglo in brezposelne v občini Medvode. Društvo pričakuje od občanov vsestranske podpore in vabi vse v svoje vrste.

k Elster: Sodnikova hiša ob tjirodu. Jugosl. knjigarna je izdala to lepo knjigo kot št. zv. svoje Ljudske knjižnice. Vezana stane 55 Din. breširana pa 4 Din. Priporočamo!

© Lepa košnja se odda v Ljubljani poleg Dolenjskega kolodvora. Praša se v Ljubljani. Grubarjevo nabrežje št. 6.

Z ljublianskega trga

Ljubljana 30. maja.

Žitne cene so na borzi zadnja dva tedna neizpremenjene, dočim so v prosti trgovini cene pšenice, rži in ječmenu padle prejšnji teden za 5 do 10 Din pri 100 kg. 100 kg. velja: pšenica 250—265 Din, ječmen 175—185 Din, rž 170—180 Din, oves 170—180 Din, koruza 115—130 Din, fižol 225—300 Din. Na borzi (vagonске pošiljke iz Slavonije, postavljene v Slovenijo): pšenica 277—297,50 Din, koruza 112,50—122,50 Din.

Mleviski izdelki (prosta prodaja): pšenična moka 400—425 Din, koruzna moka 150—200 Din. Borza: bačka moka nularica 425—430 Din, banatska moka nularica 435—440 Din za 100 kg.

Živina se prodaja po neizpremenjenih cenah. Samo telice I. vrste so v zadnjem tednu padle v ceni za 25 par pri kilogramu. Za cel dinar pa so prde cene praščem, ker se je zaradi avstrijske zapore močno zmanjšal izvoz svinj v Avstrijo. Voli I. vrste 4—4,50 Din, voli II. vrste 3,25—3,75 Din, voli III. vrste 2,25—3 Din; telice I. vrste 4—4,50 Din, telice II. vrste 3,25—3,75 Din, telice III. vrste 2,25—3 Din; krave I. vrste 3,25—3,75 Din, krave II. vrste 2,25—3 Din, krave III. vrste 1,50—2 Din; teleta I. vrste 6—7 Din, teleta II. vrste 5—6 Din; preščišpeharji: domači 7,50—8,50 Din, hrvaški 7,50—9 Din, preščišprutarji 7,50—8,50 Din.

Živalske kože: volovske 6—7 Din, bikove 4 Din, kravje 4—5 Din, telečje 9 Din, domačih prašičev 5—4 Din, hrvaških prašičev 0,50—1 Din.

Krmila: seno 50—70 Din, slama 50—60 Din, lucerna (seme) 1800 Din — vse za 100 kg. Lanene tropine prodaja Gospodarska zveza v Ljubljani po 210 Din, klajno apno po 275 Din za 100 kilogramov.

Din 150.000- brezobrestnega posojila

mi je izplačala Stavbna hranilnica in posojilnica »Moj dom« r. z. o. z. v Ljubljani, Tyrševa cesta 31/1. in se čutil dolžna izreči tem polom javno priznanje odboru in vodstvu zadruge za točno in solidno poslovanje. Prepričala sem se, da je ni bolj idealne poti za razbremenitev posvešča in za zidavo kot potom zadruge »Moj dom«. Posojilo sem dosegla s tem, da sem postopoma vložila v zadruge »Moj dom« znesek Din 25.372 — Upolnjava to vlogo dolgujem zadruzi danes samo še Din 124.628 — in bom ta dolg odplačala v približno 13—14 letih po povprečno Din 880 — mesečno. Zadruga »Moj dom« zasluzi popolno zaupanje, odbor in vodstvo zadruge pa javno priznanje.

Savica Kallay,
Ljubljana, Levstikova 22.

Dobri listi

»Odmev iz Afrike«, misijonski mesečnik s slikami. Letnik 30. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za celo leto 10 Din. Naroča se pri Družbi sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1. — Vsebinska št. 5 (maji): Novi prefekt propagande — Rešena po varstvu Brezmadežne — Bogata dušna žetev — Iz misijona urušilnik v Južni Africi — Za oprostitev afriške žene — Dolgoletna želja se bo uresničila — Božji blagoslov spremlja naš misijon — Iz kroga naših čitateljev — Kratka misijonska poročila — Prvi katoliški pogreb v misijonu Glen Cowie — Črna junakinja — Brezmadežna je pomagala — Uslišane molitve na priprošeno služabnice božje Marije Terezije Ledochowske. — Za vse naročnike »Odmeva« in »Zamorčka« berejo afriški misijonarji letno 500 sv. maš.

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor volja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebščine ali prodajo svoje pridelke ali iščejo poslovo oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Roso za Din 15 — in najnoveše brzo-klepalnike dobile samo pri Fr. Stupicu, železnina, potiskalni stroji in čebelarске potrebščine, Ljubljana, Gosposvetska cesta 1.

Vrvi za seno, štrange, vzde in drugo vrvarске izdelke dobile najceneje pri Fr. Andovcu, Mostni trg št. 9. — Ugoden nakup žitne, morske trave ter mreže za postelje.

Posojila proti dolgotrajnemu odplačevanju za razdožitve, nakup najrazličnejših premičnin in nepremičnin, za doto itd. poseljuje Mobilna zadruga, Ljubljana, Mostni trg 25.4. 1830 povsod poverjenike!

Klapeč vaje kmečkih del, trezen, pošten, katol. mlajenja vojaščin prost, v starosti 22 do 35 let se sprejme k paru konj. Zgledati se je pri Ivan Kržišč, posestnik in gostilničar, Rakitna 35, p. Borovnica.

Naprodaj posestvo tik Vič Kozarje 39, Zdekar

Pastirja 12—15 let negasprejme Ivan Dovč, Slape 9, D. M. Polje.

Pekovskega vajenca s popolno oskrbo sprejme takoj M. Jančar, Zadvor, Sp. Hrušica pri Ljubljani.

Učenko močno in zanesljivo sprejmem takoj v trgovino z meš. blagom podružnica Klopčič Franc, Moravče 32.

Posejilnica in hranilnica v Poljanah nad Školjo Loko izjavlja, da bo vse hranilne vloge, vložene po 1. jan. 1933, na zahtevo takoj izplačevala. Obresti so iste kot od starih vlog. Ne pridejo pa tu v poštev prepisi iz ene na drugo knjižico.

Veliko

veselje bode celo leto v rodbini, ako si nabavite manufakturno blago v Trg. domu Stermecki, ker tu so cene zelo nizke, izbira pa ogromna in blago iz vrstne kakovosti.

Zahtevajte vzorce od platna, gradla, celirja, sukna, kangarna, volne, svile, klola, poplina, kretona, tiskovine, sploh vse manufakturne robe.

TRGOVSKI · DOM
Stermecki
TOVARNA · PERILA · ST · OBLEK

Celje št. 19

Vzorci in cenik zastoj.

Prostovoljna javna dražba moške konfekcije

v Ljubljani, Prešernova 54, dvorišče

se bo vršila z dovoljenjem Mestnega načelstva v času od 3. do 30. junija 1933.

Na dražbi se bo prodajalo razne moške, fantovske in deške obleke, površnike, trenchcoate, vse vrste hlače i. t. d. Izključne cene bodo neverjetno nizke. Ne zamudite ugodne prilike, oblecite se po ceni z dobrim blagom!

Dražba se bo pričela v soboto, dne 3. junija 1933 ter se bo nadaljevala dne 6., 8., 10., 12., 14., 17., 19., 21., 24., 26., 27. in 30. junija.

Ogled blaga dopoldne od 8 do 10, dražba od 10 do 12. — Ogled blaga popoldne od 2 do 3, dražba od 3 do 6. — Vsakdo si lahko kupi za malo denarja dobro obleko.

Pos. tite dražbo, pripravite se!

VINA

za vse prilike naročite pri Centralni vinarni v Ljubljani!

Dijak Stanko: »Pojdi, greva na sprehod lep dan je.«

Dijak Janko: »Ne, ne morem, domov pišem pismo.«

Stanko se je čez poludru uro vrnil. »No, zdaj pa le pojdiva.«

Janko: »Ne, še nisem dokončal pisma.«

Stanko: »Kako to, da tako dolgo pišeš to pismo? Mar pišeš po denar?«

Janko: »Ne; skušam pisati, ne da bi prosil za denar.«

Izdajatelj: Dr. Gregorij Pečjak.

Urednik: Jeto Košiček.

Za Jugoslovansko tiskarno: Karel Čel.

ZA BINKOŠTNE PRAZNIKE

OTROKOM:

29.-

Štev. 27-34 Vrsta 242
Otroški telovadni čevlji s prožnim
chrom-podplatom. Ženski Din 35,-
moški Din 39,-.

29.-

Vrsta 4561-29
Za sport. Idealen in najcenejši čev-
velj za vse vrste sporta, tur stiko in
razne igre. Vel. 27-34 Din 35,-.

45.-

Vrsta 2942-00
Otroški sandale s čre-gumijastim
podplatom, elastična in trpežna —
Štev. 22-26 Din 35, štev. 35-38
Din 59,-.

49.-

Štev. 20-26 Vrsta 5851-30
Za ljubljenske lakaste ali rjavo kom-
binirane čevljičke. Zelo lepi in
okusni.

V vročih poletnih dneh morate predvsem posvetiti čim večjo
pažnjo svojim nogam. V vsaki naši prodajalnici Vam po-
strežemo z odgovarjajočo obutvijo tako za praznike kot
tudi za vsakdanjo nošnjo, najsi bo za delo ali pa za dom.
Naša letna obutev je lahka, udobna in poceni. Obiščite nas.
Oglejte si našo letno obutev brez obveznosti za nakup.

ŽENAM:

49.-

Vrsta 3335-10
Udoben ženski platneni čevlji z gu-
mijastim podplatom in nizko peto.
Praktičen za vsakdanjo nošnjo.

49.-

Vrsta 445-09
Praktični letni čevlji z zaponko, iz
najboljše platna. Neobhodno po-
trebni vsaki ženi za vsakdanjo
nošnjo. Lahki in poceni.

69.-

Vrsta 3945-03
Praktičen in udoben čevlji iz črnega
boks z gumijastim podplatom. Za
vsakdanjo uporabo nennadomestljiv.

69.-

Vrsta 3925-23
Za gospodinje, ko gredo kupovat
na trg, praktični in trpežni čevlji z
elastičnim gumijastim podplatom.

89.-

Vrsta 2845-11
Za vsak dan te čevlje iz črnega
ali rjavega boks. Ravnotaki lakasti
za nedeljo in praznik Din 69,-.

99.-

Vrsta 2605-16
Zelo okusno okrašen čevlji k sport-
nemu kostimu. Izdelan je iz temno-
rjavega boks.

69.-

Vrsta 2947-00
Sandale s čre-gumijastim podplatom ne
bo nog ne žepa. Zelo so lahke, zračne in
udobne. Ženske Din 59,-.

89.-

Vrsta 2927-01
Zračne in lahke sandale s chrom-podplatom.
V toplih dnevih neobhodno potrebne.

89.-

Vrsta 1937-30
Iz močnega boks z elastičnim gumijastim
podplatom. Za vsakdanjo uporabo. Rjavi ali črni.

129.-

Vrsta 1637-20
Iz prvovrstnega telečjega boks. rjavi ali
črni. Zelo praktični in udobni.

99.-

Vrsta 9645-38
Eleganten čevlji iz rjavega boks
ali črnega laka s kombinacijami iz
kačje kože.

149

Vrsta 1637-30
Polčevlji iz prvovrstnega telečjega
okrašeni s perforacijo.

Poleti nosite lahko in udobno obutev.

Vel. 20-26

19.-

Vrsta 4431-00. Za poletje. Udoben in trpežen čevlji iz sivga
platna z gumijastim podplatom. Lahki in poceni. Neobhodno
potreben za vsakdanjo nošnjo v sopenih poletnih dnevih.
Vel. 27-34 Din 25,-, vel. 35-42 Din 29,-, vel. 43-47 Din 39,-.

Bata